

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

2026 - juni

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

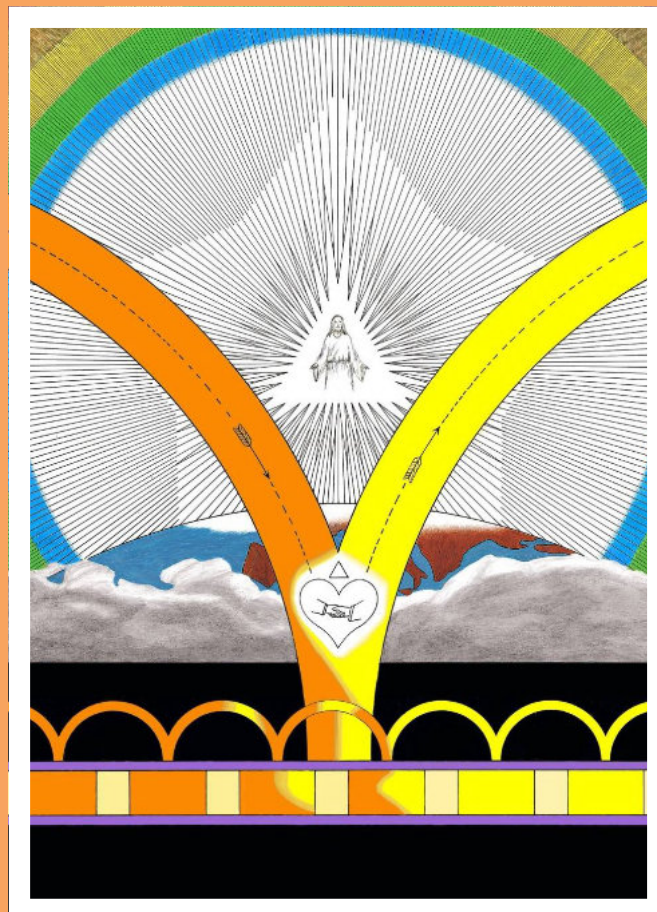
Tankens Magt

Hvordan får jeg kræfter til at tilgive?

Hvad er kærlighed?

Tanker og sygdom

Logisk tænkning kræver øvelse

EN GAVE TIL DIG

Det onde og det gode

De kosmiske analyser i *Det Tredie Testamente* af Martinus viser, at bevidsthedens skabelse sker via reinkarnationen, fra liv til liv. Menneskeheden historie er netop en beretning om udvikling af ånd, dvs. bevidsthed, tanker, viden, humanitet, tilgivelsesevne og alkærlighedsevne. Det moderne menneske er nået frem til at blive herre over materien, men ikke over livet, moralen, lykken og den varige fred.

Men alt dette forklares og analyseres i *Det Tredie Testamente*, som er kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse. Og som desuden er den af Jesus profeterede *Talsmanden Den Hellige Ånd* (Joh 14.26 og 16.13). *Det Tredie Testamente* er også Bibelens fortsættelse og afslutning, indeholdende alkærlighedens videnskab. Et epokegørende værk i menneskeheden historie.

Trods store landvindinger inden for den materialistiske videnskab, naturvidenskab, sidder menneskeheden stadig fast i hungersnød, store folkevandringer, terror, hellig krig, krige, arbejdsløshed, fattigdom, sygdom, revolution, fosterdrab, mord, selvmord, laster, perversiteter, ulykkelige ægteskaber, irreligiøsitet og sindssyge.

Desuden foretager menneskeheden drab på dyr og mennesker, foretager sig politiske og religiøse kampe, laver løgne og manipulation, underinformation, overinformation, misinformation, snyd, bedrag og bagtalelse. Og der foregår narkotikanydelse og naturkatastrofer. Alt sammen lidelsestilstande i et så stort

omfang, at intet menneske i længden kan være upåvirket af disse gener. Selv udryddelse af hele folkeslag er blevet forsøgt. Og forsøges den dag i dag. Alt dette viser hvorledes Bibelens ord om "Helvede" eller "Ragnarok" i dag er blevet en realistisk tilstand her på Jorden. Menneskene er i vores århundrede i så stor stil opslugt af materien, mørket og gudløsheden, at den åndelige dimension næsten er gået helt tabt.

Uden kendskab til reinkarnationen og skæbneloven, med kun ét liv som målestok, må livet og lidelsen forblive et mysterium. Vi er blevet undervist i livets højeste facitter: "Du skal elske din næste, som du elsker dig selv" og "Vend den højre kind til, når du bliver slået på den venstre", men uden en forklaring. Reinkarnationen er, selv om den i fortiden er søgt fjernet fra Bibelen, stadig nævnt flere steder. Jesus sagde fx om Johannes Døberen: "Og dersom I vil tage imod det: han er Elias som skulle komme" (Matt 11.14). Jesus fortæller også om genfødslen til Nikodemus (Joh. 3.3).

Jesus talte også om den tilgivende væremåde, idet han sagde: "Stik dit sværd i skeden, thi den der ombringer ved sværd, skal selv dø ved sværdet" (Matt 26.52). Han kendte skæbneloven: man høster som man sår, genfødslen, og den logiske konsekvens: at vende sin humane bevidsthed mod det såkaldte onde: "Elske eders fjender og velsigne dem, som forbander eder, og gøre dem godt som hade eder, og bede for dem som krænke og forfølge eder". Ved sin korsfæstelse

demonstrerede Jesus denne alkærlighed og tilgav sine bødler. Ved at følge hans eksempel betræder man vejen til evigheden, Guddommen og det rigtige menneskerige, som Martinus kalder det. Det er lidelseserfaringerne, der det ene liv efter det andet gør os mere medfølelse - mørket og lidelserne er simpelt hen en indvielse.

Målet med livet er, liv efter liv, via reinkarnationen, at udvikle vores alkærlighedsevne, og at blive ét med Gud. Det færdige "menneske i Guds billede" har altså, ligesom Kristus, evnen til at forså livet på samme måde som Guddommen. For et sådant færdigudviklet væsen er Guds veje og livet blevet en åben bog, og det har selv gennemgået den såkaldt "kosmiske fødsel" og opnået såkaldt kosmisk bevidsthed. En bevidsthed som både Jesus og Martinus havde. Den dommedags- og ragnarokperiode, som menneskeheden i disse århundreder oplever, er den endelige konfrontation med vores ufærdige dyriske sider, og udmunder til sidst i "visdommen". Formålet med de lidelsesfulde tilstande, "ragnarok" og "helvede", er at skabe en organisk, næstekærlig og menneskelig væremåde hos os alle sammen.

Glæd dig til at læse tidsskriftets mange spændende og interessante artikler.

God sommer 2026

Af Jan Langekær

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

INDHOLD

Det onde og det gode	2
Tankens Magt	4
Hvordan får jeg kræfter til at tilgive	10
Hvad er kærlighed	12
Tanker og sygdom	16
Logisk tænkning kræver øvelse	18
Godt og ondt findes, men alt er såre godt	22
Mulig behandling af det afsjælede legeme efter åndsvidenskaben	28
Anmeldelse af samtalebogen: "Livets Eventyrlige Puslespil"	34
Anmeldelse af bogen: "Martinus' Struktur"	36
Anmeldelse af bogen: "Når kundalini vågner"	38
Kurser og konferencer 2026	41
Studiegrupper og uddelingssteder	42
Udstillinger 2026	43

DEN NY VERDENSKULTUR

Den ny Verdenskultur 17 (juni 2026)
ISSN: 0904-0633

Forside: Martinus, Symbol 23. *Det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse*

Udgivet af:
Fonden Det Tredie Testamente
Vestre Gade 6A
DK-2605 Brøndby
jan@langekaer.dk

I redaktionen:
Jan Langekær (ansv. redaktør)

Design & DTP: Sofie Mynster
Korrektur: Preben Bagger
Tryk: Stibo Complete

Den ny Verdenskultur er et
tidsskrift om Martinus
åndsvidenskab. Tidsskriftet
udkommer på tryk og på nettet:
www.dettredietestamente.info

Redaktionen, skribenterne og andre,
der interesserer sig for Martinus
analyser, finansierer udgivelsen

Bogholderi:
Reg. nr. 3572, konto nr. 3572030989
MobilePay: 227366

Fra udlandet
IBAN-nummer:
DK6030003572030989
SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

Artikler, symboler og citater af
Martinus © Martinus Institut

"Tankens magt og den deraf følgende handling opfylder vort daglige liv, og derigennem kan vi være med til at forvandle hele verdensgangen ved at tænke og handle i mere humane og kærlige baner." - Martinus

Tankens Magt

Af Martinus

1. Tanken er bindeleddet mellem jeget og livet

De jordiske mennesker har i almindelighed den opfattelse, at de lever og oplever livet i en fysisk verden, fordi de identificerer sig selv med den fysiske organisme og mener, at det, de oplever, også er noget fysisk. Det er imidlertid en stor fejltagelse. Kosmisk set er det ganske udelukket, at vi kan opleve noget på det fysiske plan. Hele den fysiske verden er blot kombinerede bevægelsesarter, som vi oplever som det, vi kalder "himlen", "jorden", "et træ", "en stjerne" osv. Vor oplevelse er alt sammen "billeder", som de specielle energikombinationer i den ydre verden gennem vore fysiske

sanser projicerer ind i vor bevidsthed eller indre verden. Vor oplevelse er en verden af billeder, tankebilleder, det er en åndelig verden, og det jordiske menneske er et åndeligt væsen, selv om det måske i øjeblikket tror, at det blot er fysisk.

Vi kan ikke leve et eneste øjeblik uden denne åndelige realitet, vi er indhyllet i åndelig materie, i tankematerie, som er et bindeled mellem jeget og livet. Al oplevelse er manifestation af tanke; de seks grundenergier, som er en væsentlig del i mine analyser af verdensaltet og det levende væsen, er seks forskellige former for tanke, og de er forbundet med væsenets begær og vilje. Man kan ikke tænke noget som

helst, uden at der er en form for begær bagved. Tanken er den del af det levende væsen, som det, når det har en fysisk organisme, oplever som en indre verden, og hvis den verden ikke fandtes, ville en "ydre" verden overhovedet ikke kunne opleves.

2. Vi er en "guddom" i vor egen tankeverden

I kraft af vor bevidsthed og tankeverden er vi alle en del af en åndelig verden, som er noget primært, ligesom vi i kraft af vor fysiske organisme og dens sanseredskaber er en del af en fysisk verden, som i forhold til den

åndelige verden er noget sekundært. Vi bestemmer i vor indre eller åndelige verden, hvorledes vi vil reagere over for den fysiske verden. Alt, hvad vi ser, alt, hvad vi overhovedet oplever, vil vi stadig arbejde med i vores tankeverden, vi får daglig en masse indtryk og tager stilling til disse indtryk, vi har i virkeligheden meget travlt i vor åndelige verden. Tankerne fungerer, fordi vi skal bruge dem i vore reaktioner på den ydre verden. Inde i vor indre verden har vi en slags "fysisk verden" bestående af de tankebilleder, vi har gjort os af verden "udenfor". Det er det, vi kalder erfaringer og forestillinger, og al udvikling er en udvidelse af disse erfaringer og forestillinger. Den vekselvirkning af energi, der foregår mellem den ydre verdens energikombinationer og vor indre tankeverdens energier, er det spil, der bliver vort jugs livsoplevelse. I den indre verden er vi selv en guddom, der hersker i et univers: vor egen tankeverden. I dette univers lever millioner af mikrovesener, som vi opbygger vor tankematerie med, ligesom vi opbygger vor fysiske organisme med fysiske mikrovesener. De mikroindivider, som vore tankearter består af, er blevet tiltrukket af os, fordi de passer til vort udviklingsstrin. Der findes mikroindivider på alle udviklingsstrin i underliggende spiralkredsløb, og vi tiltrækker og anvender sådanne, som befinder sig på nogenlunde samme trin i deres udviklingsspiral, som vi, deres makrovesen, befinder os på i vor egen spiral. Vor udvikling og livsfornyelse er derfor også naturligt forbundet med, at vi efterhånden tiltrækker mikroindivider af en højere væsensart, så de kan "leve, røres og være til" i den åndelige verden, for hvilken vi er en guddom.

3. Tanke og handling

Alt, hvad vi tænker, er udtryk for begær. Det kan være selvisk eller uselvisk. Dette begær opleves som det, vi kalder vilje, og denne vilje er igen udtryk for magt, for den magt, vi har i vort eget indre. Når denne magt skal manifesteres og komme til udtryk, spiller to af de seks grundenergier en meget væsentlig rolle: Tyngde- og følelsesenergien. Al magt beror på en spænding mellem disse to energier, der er kontraster til hinanden, idet de udgør universets ild og kulde. Tyngde-

"Det er ikke alt, hvad vi ønsker, vi også kan få opfyldt. Hvis f.eks. vi ønsker at flytte solen eller bevæge verdensaltet, så er det et udtryk for en abnormitet. Der er grænser for vore ønskers opfyldelse."

energien er ilden eller varmen, den udadgående kraft, og følelsesenergien er kulden, den indadgående kraft. Det er et spændingsforhold, der skal overvindes. Derved bliver det muligt at gøre sin tanke tilgængelig for omgivelserne. Tanken bliver fra at være et ønske til en udløsning af de kræfter, vi har om os. Man gør sin tanke synlig udelukkende ved, at man handler. Handlingen ville ikke kunne forekomme uden et ønske, en viljesakt, som foregår i menneskets indre verden. Vi sætter altså en kraft, en overvindelse af et spændingsforhold i gang, når vi ønsker, tænker og handler. Vore hænder kan ikke åbnes og lukkes, uden at der må anvendes en kraft. Sådant er det med alle vore bevægelser. Men det er jo ikke alt, hvad vi ønsker og begærer, som vi også er i stand til at realisere i handling. Tænk f.eks. på sætningerne: "Han talte, så skete det, han bød, så stod det der." Det gælder ikke for det jordiske menneske; det er ikke alt, hvad vi kan ønske, vi også kan få opfyldt. Hvis vi f.eks. ønsker at flytte solen eller bevæge verdensaltet, så er det udtryk for en abnormitet. Der er grænser for vore ønskers opfyldelse. Vi kan ganske vist gå imod den lovbundethed, der hersker i naturen, ved fejlagtige begær og ønsker, men så vil vi også opleve, at livet bliver besværligt, og vore længsler og begær vil igen gå i retning af at følge lovene. Det betyder altså, at vor tankeverden også beriges ved fejltagelser. Det gælder om at lære lovene for tænkning at kende, og naturen er vor største læremester.

4. Tankens udvikling

Men hvordan er vor tanke blevet til? Allerede i spiralkredsløbets første zoner opstår den første primitive form for tænkning: anelse. Det er en underbevidsthedsfunktion. Planternes liv består af tænkning i form af anelse af behag og ubehag. De tiltrækkes af det behagelige og frastødes af det ubehagelige. Planten begynder at ane stærkere og stærkere, og den har i sin evige kosmiske struktur talentkerner, der engang vil bringe den frem til samme stadium, som vi står på. Vinden, stormen, regnen, kulden, varmen, alt, hvad planterne aner af naturens forskellige former for energi-udfoldelse, udvikler hos dem et begær efter at blive helt bevidst i disse oplevelser. Og da begær og vilje – hvis de følger lovene – er begyndelsen til al udvikling og skabelse, begynder planten så småt at kunne skabe noget på det fysiske plan helt efter sin vilje: en mere følsom og bevægelig organisme, gennem hvilken en større oplevelsesrigdom og erfaringsdannelse bliver mulig. Selvopholdelsesdriften er den første form for udviklet tænkning, og denne kraft fører væsenet igennem overgangsstadier mellem plante- og dyrerige. Lidt efter lidt er planten blevet til et dyr. For dyret bliver det efterhånden en livsbetingelse at skulle dræbe for at leve, dyrets verden bliver en drabets verden, og i dyreriget, som de jordiske mennesker endnu tilhører, oplever de kulminationen af det dræbende princip udfoldelse i form af krig, vold, terror og fysiske og åndelige kriser og lidelser, som vi kalder sygdomme. Den ydre verden vil blive præget af den indre verden. Menneskene kan ikke manøvrere rigtigt i den fysiske verden, førend de har lært at beherske deres indre verden, deres tankeverden. Det er nødvendigt at lære, hvordan man skal ønske og derved, hvordan man

skal tænke. Vi kan ønske mange ting, men disse ting kan være med eller imod livets love. Gennem vore ønsker kan vi sætte kræfterne i forskellige kombinationer. Hvis spændingen er for svag, kan mennesket ikke manifestere sig tilstrækkelig kraftigt. Hvis den bliver for stærk, bliver man for aggressiv, hidsig og opfarende og beherskes af det dræbende princip. Måske myrder man, måske fører eksplosionerne blot med sig, at man ødelægger sine omgivers naturlige livsudfoldelse og livsglæde og gør dem ulykkelige; men det er også en form for "mord". Det jordiske menneske befinder sig i udviklingen på et nyt overgangsstadium, nemlig fra dyr til menneske, derfor må det nu lære at ønske og tænke i menneskelige baner.

5. Højintellektuel tænkning

At de jordiske mennesker i nogen grad har lært at tænke logisk, dvs. i overensstemmelse med livslovene, er den moderne videnskab og teknik bl.a. udtryk for. Men at de former for tænkning, der findes bag de videnskabelige og tekniske manifestationer, endnu ikke er tilstrækkeligt menneskelige eller humane, kan hele verdenssituationen fortælle os om. Verdenskrige og verdenskrise er resultatet. Millioner af jordmenneskers ønsker og begær er derfor nu rettet mod kontrasten til denne krigs- og krisetilstand, mod en fredens og næstekærlighedens verden. Derfor skal de ikke opgive den intellektuelle tænkning, tværtimod, de skal lære at bringe den op på et højere plan. Med længslen efter fred og aktiv næstekærlighed er jordmenneskene ved at komme på bølgelængde med rigtig menneskelig tænkning, som ikke blot er intellektuel, men også etisk og moralsk, hvilket vil sige, at de er ved

at komme i kontakt med selve den guddommelige tænkning. Det er den form for tænkning, der opfylder alle lovene, det er højintellektualitet. I denne tankekombination spiller intuitionsenergien en meget stor rolle. Intuitionen er den kraft, gennem hvilken verden bæres frem til viden. Hvis det ikke var tilfældet, var mine kosmiske analyser og symboler aldrig blevet til. Selve "facitterne" får man først, men man kan ikke analysere dem ud, det har den fysiske hjerne hos jordmenneskene hidtil ikke været beregnet til.

"Hvis en stor virksomhed skal kunne gå uden vanskeligheder, kortslutninger, ulykker osv., må man tænke på, hvad der er til gavn for helheden, hvilket betyder, hvad der er til gavn for hvert enkelt af de faktorer, som helheden består af."

Kristus kom med de store facitter til den jordiske menneskehed, og det var man i lange tider tilfreds med ud fra dogmet, at "Herrens veje er uransagelige", men nu går det ikke mere. Ikke fordi Kristus kom med forkerte facitter, de er rigtige og fuldkomne, oplevet som de er gennem hans intuition; men fordi flere og flere jordmenneskers intellekt nu er udviklet så meget, at tro og anelse på så mange områder er afløst af viden og forståelse. Derfor vil man nu også gerne vide noget om de højeste ting. Jeg ville aldrig kunne have skabt et fuldkommen matematisk verdensbillede, hvis jeg ikke havde haft facitterne i forvejen, men samtidig er mine kosmiske analyser og symboler udtryk for, hvordan man ved hjælp af intellektuel og etisk tænkning kan komme gennem udregninger til facittet.

6. Kosmisk bevidsthed

Jeg lever i en anden verden end den, der er synlig. Jeg ser med et kosmisk syn. Det er ikke et clairvoyant syn, men et åbent syn, hvorved jeg ser hele verden. Ved at få facitterne gennem intuitionen og bearbejde dem med intelligensen kommer man til den fuldkomne tænkning. Man skal træne sig op til at kunne tænke i kontakt med universet.

I moderne tekniske virksomheder, i store fabrikker, er der en instrumenttavle, hvorfra så at sige hele virksomheden styres. Den menneskelige hjerne kan sammenlignes med en sådan instrumenttavle, igennem hvilken jeget kan indstille sin bevidsthed. Hvis en stor virksomhed skal kunne gå uden vanskeligheder, kortslutninger, ulykker osv., må man tænke på, hvad der er til gavn for helheden, hvilket betyder, hvad der er til gavn for hver

enkelt af de faktorer, som helheden består af. At det måske ikke endnu er sådan på vore fabrikker, er fordi man endnu ikke har lært at tænke rigtigt, dvs. i moralsk retning uden tanke om at få fordele på andres bekostning. Sådan må de jordiske mennesker lære at bruge deres egen "instrumenttavle", hjernen, thi kun gennem humanitet og kærlighed opstår den rigtige, den højintellektuelle tænkning. Kærlighed er den åbne kosmiske bevidstheds manifestation.

Når jeg siger, at jeg har udviklet min tænkeevne, så den er kommet i kontakt med livslovene, kan det måske se ud som om, jeg ville prale af denne evne. Men det er ikke pral. Jeg ved også, at det ikke er en særlig begunstiggelse eller favorisering fra Forsynets side, det er, hvad alle, der har været før mig, har oplevet, og hvad alle efter mig vil opleve. Hvert eneste jordisk menneske vil engang opleve det. Det er en naturlig udvikling. Gennem udviklingen af denne form for tænkning og moral kommer man til at se lige så levende ind i den åndelige verden som i den fysiske verden. Det er hos mig blevet C-viden at være i kontakt med livets love, og jeg har evne til at være det. Efter at intuitionen har gennemstrømmet min bevidsthed, er jeg meget lang tid om at symbolisere og udarbejde i tekst, hvad jeg i en eneste brøkdelt af et sekund har oplevet. Intuitionsoplevelsen giver ikke udregninger, men facitter, som jeg må bruge min intelligens til at udrede i detaljer. At få intuitionen under sin viljes kontrol er det mål, de jordiske mennesker skal nå frem til for at blive ét med Guddommen. Endnu er det en energi, som de fleste kun sjældent er i kontakt med, kun glimtvis, når de er i en særlig lykkelig tilstand, men engang vil den blive permanent og hjælpe menneskene til at hæve sig over en primitiv tilværelse.

7. Hvorfor vi befinder os i jordens organisme

Der er ikke noget som helst i naturen og verden omkring os, der ikke på en eller anden måde er udtryk for tanke. Når man ser kosmisk og lever med sin vågne dagsbevidsthed i den åndelige verden, bliver det klart, at alt, hvad der omgiver os, er ét stort væsens forskellige tankeformer. Det er jordklodevæsenets vilje og tankeformer, vi oplever. Tyngdekraften, der bevirker, at tingene og legemerne ikke falder ud i universet, men indad mod jorden, er udtryk for jordens viljekraft, der holder sammen på det hele. Det samme princip gør sig gældende for vort eget vedkommende. Hvis vi ikke havde viljekraft, ville vore mikro-individer kunne springe ud af vort legeme. Det kan de ikke, fordi vor koncentrerede viljekraft holder sammen på det univers, som vor organisme kosmisk set udgør. At denne vilje til at holde vor organisme sammen er en automatfunktion, således at vi ikke behøver bestandig at koncentrere os bevidst om dette, er en anden sag. Det er også et ønske og begær hos os, at vort legeme skal være sundt, normalt og naturligt, men i almindelighed går vi ikke rundt og ønsker det, det er også blevet til C-viden eller automatfunktion hos os. Vi ønsker det ikke bevidst til daglig, men bliver vi syge, ønsker vi det stærkt.

Universet er gennemsyret af former for vilje og tænkning, og det er disse vilje- og tankeformer, der betinger, at universet holdes sammen i mælkevejssystemer, solsystemer, kloder, menneske-, dyre- og planteorganismer, og i mikrokosmos i organer, celler, molekyle- og atomsystemer osv., hvilket betyder, at det alt sammen er levende væsener, der danner eller udgør universer og stoffer for hverandre, hvilket også betyder, at de lever

inden i hverandres tankeverdener eller åndelige verdener. Alle levende væsener lever, røres og er til i den evige Guddoms tankeverden, hvor de oplever kontrastprincippet i evige spiralkredsløb og derved får fornyet deres bevidsthed og tankeverden. De jordiske mennesker befinder sig på et sådant stadium i et af disse spiralkredsløb, hvor de er ved at blive mætte af at høste selvishedens og egoismens virkninger, som de har sået gennem årtusinder og derved sat i gang som årsager. Derfor er de "havnet på", dvs. tiltrukket som mikroindivider i jordens organisme, fordi jordklodevæsenet er et makrovæsen, hvis tankevirkksomhed og vilje er indstillet på den samme bølgelængde, længselen efter fred, harmoni og kærlighed.

8. Samarbejde med jordklodens vilje og Guddommens vilje

Jordklodevæsenet vil i sin nuværende inkarnation komme til at opleve kosmisk bevidsthed, hvilket er ensbetydende med, at dette væsen nærer en koncentreret længsel efter harmoni i sin bevidsthed og organisme. Det har sat sin bevidste viljekraft ind derpå. Det vil for samme jordklodevæsens "hjerne-celler", og det er de jordiske mennesker, betyde, at der virkelig kommer "fred på jorden og blandt menneskene et velbehag", som det er forjættet i juleevangeliet. Det betyder "det rigtige menneskeriges" udvikling på jorden. Men det er en organisk udvikling, som, selv om den kun tager kort tid set i jordklodevæsenets tidsperspektiv, vil vare ca. 3.000 år set i jordmenneskenes tidsperspektiv. I dette tidsrum vil menneskenes tankeverden forvandles fra egoistiske, nedbrydende og negative tankearter til positive, kærlige og logiske tanker, som vil forene den jordiske

"Min opgave er at vise udregningerne, der fører til de facitter, Kristus har givet, bl.a. at vise, at reinkarnationsprincippet og karmaloven er naturlige følger af det kosmiske kredsløbsprincip og må være et naturligt led i kristendommen."

menneskehed i samarbejde mellem staterne, så de bliver ét rige eller jordens forenede stater, hvilket jo allerede eksisterer som ønske og længsel i tusinder af menneskers tankeverden. Hvert eneste menneske samarbejder altså med jordklodens vilje og Guddommens vilje, som naturligvis er bagved, når vi indstiller vor egen viljekraft og tankeverden på næstekærlighed, humanitet og logisk tænkemåde.

Noget, der ikke er logisk, kan ikke være kærligt eller nyttigt, og i samme grad som det ikke er det, vil det nedbryde og ødelægge. Det, der er opbygget i overensstemmelse med den byggemåde, der er den herskende i universet, er logisk. Når humanitet er udtryk for den højeste logik, er den udtryk for høj-intellektualitet, der er det samme som Guddommens tænkemåde. Guddommen tænker i kontakt med de samme energier, som vi gør, de seks grundenergier, men vi skal lære at blande dem på guddommelig måde, det er det, jeg kalder at blive en "kosmisk kemiker". I øjeblikket blander de fleste jordmennesker de samme energier på en sådan måde, at resultatet bliver det, jeg kalder "djævlbevidsthed", der er det samme som overgangsstadiet mellem dyr og rigtigt menneske. I junglen kan det ikke nytte at beordre tigre og løver til, at de ikke må overtræde det femte bud, thi for dem er det en livsnødvendighed at dræbe for at leve. Men for det jordiske menneske er det ikke mere nødvendigt, og det er ikke blot ikke nødvendigt, men efterhånden som jordmenneskets længsel og ønske begynder at koncentrere sig om en mere human verden, er det direkte nedbrydende for dets organisme og dets bevidsthed at rumme og arbejde med dræbende og negative tankearter, der kan blive medvirkende årsager til både psykiske og fysiske sygdomme.

"Freden må skabes indefra i det enkelte menneskes tankeverden og sås som handling, så vil den også blive høstet som fred og harmoni engang i fremtiden."

9. Kosmisk kemi

Det er blevet min opgave at give menneskene oplysning om lovene for den kosmiske kemi og vise, at logik og kærlighed er ét og det samme. Kristus gav de store facitter og var med sin væremåde model på, hvad det vil sige at udgøre mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Og han er stadig forbillede for menneskene. Min opgave er at vise udregningerne, der fører til de facitter, Kristus har givet, bl.a. at vise, at reinkarnationsprincippet og karmaloven er naturlige følger af det kosmiske kredsløbsprincip og må være et naturligt led i kristendommen. Men kristendom skal jo være en daglig tænkemåde og handlemåde, ikke en dogmereligion. Tankens magt og den deraf følgende handling opfylder vort daglige liv, og derigennem kan vi være med til at forvandle hele verdensgangen ved at tænke og handle i mere humane og kærlige baner. Har Kristus ikke sagt, at man skulle tilgive, ikke syv gange, men halvfjerdsindstyve gange syv gange daglig, hvilket vil sige altid. At sige: "Fader forlad dem, thi de vide ikke hvad de gøre", betyder, at man ikke mere skal vælge hævnens og hadets og vredens vej, men kærlighedens.

Jeg ved, at der findes væsener, der ønsker at leve i en bedre og bedre verden, og som er ulykkelige, fordi de ikke gør det gode og synes, det hele er håbløst. Men alle kan efterhånden lære at gøre det gode, når de virkelig vil. Det er min opgave at fortælle, hvordan man kan blive salig.

Så længe der er noget, De ikke kan lide, så længe bliver De ikke salig på det felt, så kan De ikke få Deres "instrumenttavle" til at fungere rigtigt. Når De når til at forstå, at intet menneske i øjeblikket kan være anderledes, end han er, så får De fred

i Deres sind og kan tilgive. Når De så oven i købet kan lære at forstå, at han, der er ubehagelig imod Dem, udløser den karma, De selv er årsag til, er det lettere at tilgive, han ved jo virkelig ikke, hvad han gør. Freden må skabes indefra i det enkelte menneskes tankeverden og sås som handling, så vil den også blive høstet som fred og harmoni engang i fremtiden. Man må vænne sig til at se på menneskene, som man ser på planterne, én er en rose, én er en tidsel, og ingen af dem kan være anderledes, end de er. Hver står på toppen af sin udvikling og sin erfaringsdannelse og vil blive helt anderledes i fremtiden. Man må vænne sig til at være i kontakt med øjeblikket, med nuet, fordi en hvilken som helst erfaring er den mest fuldkomne i øjeblikket i forhold til fortiden og med henblik på fremtiden. Man kan kun afskaffe krigen ved at afskaffe den i sin viljeføring og tankeverden og skabe freden dér. Derfor kan det ikke understreges nok, at det er kærlighed, humanitet, intellektualitet, logik og harmoni, der skal til fra nu af og fremefter. Ved hjælp af mine analyser og symboler vil jeg vise, at det er logisk at være kærlig. For at nå frem til den guddommelige verden, må De lære at følge kærlighedens og logikkens love i alt, hvad De foretager Dem, så kan De ikke andet end få fred i Deres indre, så bliver Deres indre verden lysende.

Fra et foredrag afholdt af Martinus torsdag den 6. juli 1941. Hans Bønnelycke har lavet referat af foredraget efter stenogram, og referatet er bearbejdet af Mogens Møller. Bearbejdelsen er godkendt af Martinus. Første gang bragt i Kosmos nr. 9, 1975.

Hvordan får jeg kræfter til at tilgive?

Af Hellebeth
Hansen

Tilgivelse er ikke noget, jeg bare kan.

Det er noget, jeg øver mig i.

Nogle gange går det godt – og andre gange gør det ikke. Men jeg har efterhånden erfaret, at når jeg ikke tilgiver, så er det mig selv, det går ud over. Det er mig, der mister min fred.

Inden for Martinus' åndsvidenskab lærer vi, at der ikke er noget, der er tilfældigt. Det, vi møder i livet – også det, der gør ondt – er en del af vores egen udvikling. Det kan være en svær tanke, for det betyder jo, at når vi føler os uretfærdigt behandlet, så er det ikke kun de andre. Så er det også noget, vi selv – på et dybere plan – er med til at skabe.

“Det, et Menneske saar, skal det ogsaa høste.”

(Martinus, bl.a. i Livets Bog VI, stk.2020)

For mig har det været en stor hjælp at begynde at tænke sådan. Det gør, at jeg ikke bliver så fastlåst i følelsen af at være et offer. I stedet kan jeg begynde at spørge: Hvad er det, jeg skal lære her?

Martinus beskriver jo, hvordan vi mennesker er på vej fra det dyriske til det rigtige menneske. Og det kan jeg godt genkende i mig selv. For der er stadig noget i mig, der bliver irriteret, såret eller vred. Det er ikke noget, jeg skal skamme mig over – men det er noget, jeg skal blive bevidst om.

Hver gang jeg stopper op i en situation, hvor jeg ellers ville reagere i vrede, og i stedet forsøger at forstå, så sker der faktisk en udvikling. Det er små skridt – men de betyder noget.

Vi kender ordene om at tilgive “7 gange 70 gange dagligt”. Det er 490 gange om dagen. For mig siger det ikke, at jeg skal gå og tælle – men at tilgivelse er en livsindstilling. Noget vi øver os i igen og igen.

“Uden tilgivelse af sine fjender ingen absolut varig, lykkelig skæbne.”
(Martinus, Meditation, artikel 2: kap. 19.)

Noget af det, der hjælper mig mest, er at prøve at forstå den anden. Hvad ligger der bag? Hvad har det

menneske med sig? For hvis jeg er ærlig, så har jeg jo også selv sagt og gjort ting, jeg ikke er stolt af. Når jeg husker det, bliver det lidt lettere at være overbærende.

Jeg øver mig også i det helt små i hverdagen. Når nogen går foran i køen, eller når jeg bliver presset i trafikken. Det lyder måske banalt, men det er faktisk dér, vi træner. Hvis vi ikke kan klare de små ting, bliver det meget svært, når det virkelig gælder.

Jeg bruger også det, jeg kalder en “pyt-knap”. Ikke fordi alt er ligegyldigt, men fordi jeg ikke vil bruge min energi på dét, der ikke fører til noget godt. Det er en måde at stoppe det dyriske i mig selv på – lige i det øjeblik, hvor det ellers ville tage over.

Når det er sværere, bruger jeg bøn. Ikke som noget højtideligt, men som en stille indre henvendelse, hvor jeg beder om hjælp til at kunne slippe det, jeg ikke selv kan slippe.

I Martinus' analyser bliver tilgivelse en helt central del af vores udvikling. Uden tilgivelse – ingen varig fred. Og uden fred – ingen virkelig kærlighed.

Et af de stærkeste eksempler på tilgivelse finder vi hos Jesus Kristus. Da han hang på korset, sagde han: *"Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."* Det er ikke bare smukke ord – det er et udtryk for en bevidsthedstilstand.

Set i et Martinus-perspektiv er Jesus ikke én, der *"tager vores synder"*, men én der viser os vejen. Han viser, hvordan et færdigudviklet menneske reagerer – også i mødet med lidelse og uretfærdighed. Med forståelse. Med kærlighed. Med tilgivelse.

Det betyder ikke, at vi skal finde os i alt. Vi må godt sige fra og beskytte os selv. Men vi behøver ikke at bære

nag eller bitterhed. Det er det, der binder os.

"Uden menneskenes indbyrdes, gensidige tilgivelse af hverandres ufærdige sider vil en absolut eller virkelig fred i verden være en umulighed" (Martinus Verdensfredens skabelse, artikel 1, kap. 21)

Martinus skriver også om, hvordan vi kan komme til at tage livsglæden fra andre gennem vores måde at være på – og at det i virkeligheden er en form for "fortyndet drab". Det har gjort indtryk på mig. For det minder mig om, hvor vigtigt det er, hvordan jeg møder andre mennesker – også i det små.

Tilgivelse hænger for mig tæt sammen med både kærlighed og fred. Når jeg tilgiver, skaber jeg ikke bare mere ro i mig selv – jeg er også

med til at skabe noget andet i mødet med andre.

Jeg er langt fra færdig med at lære det her. Men jeg er i gang.

Og måske er det i virkeligheden det vigtigste.

At vi ikke spørger:

"Hvordan bliver jeg god til at tilgive?"

Men i stedet:

"Hvad kan jeg gøre lige nu for at skabe lidt mere fred i mig selv – og omkring mig?"

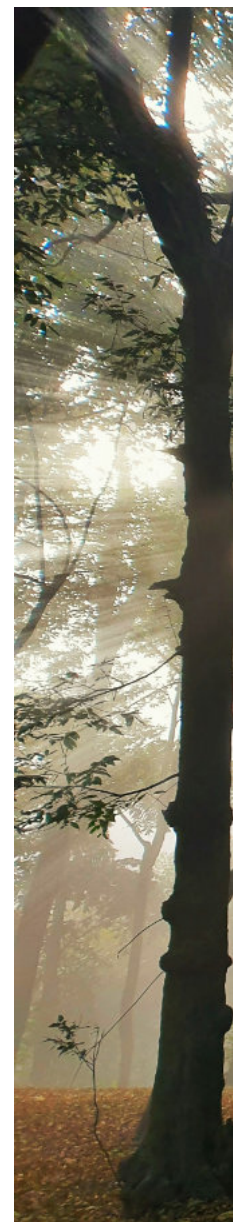
For det er dér, det begynder.

Foto af Christoph Schmid, Unsplash

Hvad er kærlighed?

Af Christer Malmström og
Jes Arbov

I dag forbindes kærlighed almindeligvis med forelskelse og seksualitet, uden at vi gør os det klart, at forelskelse ikke er ægte kærlighed. Forelskelse er en kunstig form for sympatitilkendegivelse, som er afhængig af, at den bliver gengældt. I modsat fald kan forelskelsen hurtigt slå om til jalousi eller i værste fald ligefrem had. Ægte kærlighed derimod er fuldkommen uselvisk. Dens grundindstilling er “hellere at give end at tage”, og den tilgiver alt. Man vil altid gøre det rigtige, uanset hvordan næsten handler.

Kosmisk set er kærlighed ifølge Martinus verdensaltets grundtone. Det giver god mening, når man

tænker nærmere over det. For verdensaltet er identisk med et evigt, levende væsen. Nemlig det væsen, der traditionelt er blevet betegnet som Gud. Da alle levende væsener i verdensaltet indgår som dele af den altomfattende organisme, der udgør “Guds krop”, er det klart, at Guddommen ønsker, at de enkelte dele i denne organisme samarbejder og fungerer til gavn og glæde for hinanden.

Vi ønsker jo også selv, at vores organisme er sund og funktionsdygtig. For det er kun, når den er dét, at vi kan føre vores planer ud i livet, som vi ønsker. Hvis de enkelte dele i vores krop, hvad enten det drejer sig

organer, celler eller molekyler mv., ikke samarbejder og udfører deres særlige funktion, fungerer vores organisme ikke optimalt. Vi bliver syge og nedtrykte, og undertiden bliver vi ulykkelige.

For at verdensaltet evigt kan fungere perfekt, har dets enkelte bestanddele, i form af de levende væsener, brug for periodisk at forny deres bevidsthed og dermed deres evne til at handle logisk og kærligt. Fornyelsen finder sted i den fysiske verden. Kosmisk set befinder den fysiske verden sig i et mindre afsnit af det gigantiske udviklingsforløb, der af Martinus har fået betegnelsen “et spiralkredsløb”. Her oplever det

Foto af Bikesh Deshar, Unsplash

levende væsen mørket, som er en nødvendig kontrast til lyset i de åndelige verdener. Som beboere i den fysiske verden er den jordiske menneskehed i dag nået til et punkt, hvor mørket kulminerer, og hvor længslen efter lyset er stærkest. I den situation fungerer den fysiske verden som et "laboratorium", hvor vi kan afprøve, hvilke handlinger der er i harmoni med livets love og principper – og dermed "Guds tanker" – og hvilke der er en overtrædelse af dem.

Den fysiske verden er sekundær i forhold til den åndelige, og dens primære opgave er at skabe former for modstand, der opleves som

smerte, når vi handler forkert, det vil sige i strid med livets love. På den måde fungerer modstanden som vores læremester. Den afslører, hvilke handlinger der skaber harmoni, og hvilke der ikke gør – hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

I kraft af erfaringsdannelse lærer vi på den måde at skelne mellem, hvad der stemmer overens med verdensaltetslove, og hvad der ikke gør. Efterhånden får vi en praktisk forståelse af, hvordan vi kan forme vores tankegang og handlinger, så de harmonerer med disse love.

I den fysiske verden kan vi skade vores egen krop, og vi kan skade andre levende væseners fysiske organismer. Årsag og virkning – eller "karma" – sørger for at vi konfronteres med konsekvenserne af vores handlinger.

Vi kan imidlertid aldrig skade "det levende" i et væsen. Kun den midlertidige, skabte organisme, som konstant fornyes gennem reinkarnation. Vi kan derfor ikke "dræbe" nogen. Kun ødelægge en midlertidig fysisk krop, hvad enten det er vores egen eller andres. Døden findes ikke. Fødsel og død markerer blot et skift mellem ophold i henholdsvis den fysiske og åndelige verden.

Vi er i dag udmærket klar over, at den fysiske verden er lovbundet og logisk opbygget. Martinus viser, at den åndelige verden er lige så lovbundet, og at man "høster som man har sået". Det er dette, vi i dag selv er i færd med at erfare som en virkelig realitet.

At praktisere kærlighed er at være til nytte og glæde for andre levende væsener. For at kunne det, er det nødvendigt at være i besiddelse af intelligens. Intelligens alene er imidlertid ikke nok. Human følelse må også være til stede. For uden den udarter intelligensen, og den bliver kold og inhuman. Et harmonisk samarbejde mellem intelligens og human følelse er forudsætningen for, at intuitionen kan vinde indpas i bevidstheden, og det er intuitionen, der giver adgang til, at vi kan opleve livets kosmiske love som en realitet og på det grundlag begynde at praktisere ægte kærlighed.

I *Det Tredie Testamente* beskriver Martinus livets universelle love og principper. Herudfra kan vi få en teoretisk forståelse, og vi kan begynde at indrette os efter dem i dagligdagen. På basis af en begyndende indsigt i livets kosmiske struktur, kan vi tilpasse vores tænke-måde, så vi hele tiden er indstillet på, hvordan vi bedst kan være til nytte for vores medmennesker og alle andre levende væsener.

I artiklen "Partikler, tomrum og tankekraft" skriver Martinus, at:

"... mange mennesker i dag og endnu flere i kommende tider længes efter et overblik over de universelle forhold ikke blot set i et fysisk perspektiv, men også i et åndeligt. Og det er blevet min opgave at give dette kosmiske overblik, hvorigen-

"Med *Det Tredie Testamente* har Martinus afdækket livslovene, og han lader det være op til læseren at drage konsekvenserne og indrette sit liv, så det kommer på bølgelængde med disse love. "

nem det søgende menneske kan tilegne sig teoretisk viden om de kosmiske love og principper til brug for praktisk tænkning og handle-måde. Det er meget vigtigt for hele menneskehedens videre udvikling, at flere og flere mennesker bliver klar over, at Guddommens skabende tankekraft vibrerer i og gennem-stråler alle såkaldte tomrum i makro-, mellem- og mikrokosmos, og at de kan blive modtagere af denne kraft, ikke som blinde medier, men gennem impulser, ideer og inspiration. Et hav af geniale ideer omgiver menneskene og vil kunne stråle ind i deres bevidsthed, efter-hånden som de kommer på bølge-længde med universets grundtone, som er den at være til gavn og velsignelse for levende væsener, og som er udtrykt i det gamle religiøse sprog som "den hellige ånd"."

Det Tredie Testamente viser, at "vores næste" ikke kun er men-nesker, dyr og planter, men også mikrovæsenerne i vores egen krop. Vores krop er i sig selv et univers, der giver livsrum for organer, celler, molekyler og endnu mindre livs-enheder. Den udgør deres miljø, deres "jordklode", og det er vores opgave at sørge for, at de har de bedst mulige betingelser for at trives og manifestere deres fysiske og mentale liv. På den måde fungerer vi selv som en Guddom for væsenerne i vores krop. Giver vi dem gode livsbetingelser, får vi tilsvarende selv gode livsbetingelser. Livet er som et spejl, hvad vi gør mod vores næste, gør vi mod os selv.

Det, som i dag forhindrer os i at være lykkelige, er udelukkende dette, at vi ikke har forstået, at betingelsen for selv af blive lykkelig er at leve sit liv til nytte og glæde for alle levende væsener, vi kommer i berøring med. For at være til gavn for sig selv, må man være til gavn for sin næste.

Med *Det Tredie Testamente* har Martinus afdækket livslovene, og han lader det være op til læseren at drage konsekvenserne og indrette sit liv, så det kommer på bølgelængde med disse love. I Martinus' forfatterskab er der ingen påbud om at leve på en bestemt måde. Læseren stilles helt frit.

På opfordring fra en læser har Martinus imidlertid givet en anbefaling til, hvordan vi mest hensigtsmæssigt kan arbejde med i vores "egen vækst hen imod en sand eller fuldkommen manifestation af kærlighed":

1. Udslet begrebet "fjender" af din bevidsthed.
2. Tag aldrig til genmæle overfor vrede, bagtalelse eller andre former for ubehag, der er rettet imod dig.
3. Sig aldrig selv noget ondt om nogen eller noget.
4. Vær absolut sand eller ærlig i alle livets forhold.
5. Vær absolut upåvirkelig af smiger, ros eller dadel.
6. Vær aldrig med til at dræbe, såre eller lemlæste.
7. Lad aldrig din tanke afvige fra at beskæftige sig med, på hvilken måde du absolut bedst kan tjene dine medvæsener.

- da udfører du den allerhøjeste Form for Yoga eller den fuldkomneste Træning af den Del af Udviklingen, der er stillet indenfor din Villies Rækkevidde, og som i Forbindelse med den øvrige Del af Livets egen Bearbejdning af din Natur sluttelig vil føre dig til den moralske Genialitet eller skabe dig om til at udgøre det fuldkomne Væsen eller et "Gudemenneske".

Martinus i Kosmos 1933 nr. 3 s.14

Martinus har også andre steder, især i de såkaldte småbøger, givet mange eksempler på, hvordan man rent praktisk kan handle kærligt – og dermed logisk – i vanskelige situationer. Det vil sige i harmoni med de kosmiske love og principper.

Foto af Umit Yildirim, Unsplash

“Man har sat vældige kræfter i gang for at bekæmpe sygdommene. Takket være videnskaben har man bygget vældige hospitaler med mange store bygningskomplekser, så de næsten udgør hele byer i byerne”.

-Sygdom og helbredelse, kap. 2

Tanker og sygdom

Af Catharina Kusk

Vores sundhedsvæsen presses -men løsningen begynder gennem vores egen udvikling

Sundhedsvæsenet er i dag under et mærkbart pres. På den ene side har vi aldrig haft mere avanceret teknologi, højere specialisering, større hospitaler og mere viden om kroppen. På den anden side ser vi flere kronisk syge, en kraftig stigning af multisyge (med to eller flere kroniske sygdomme), lange ventelister og en udbredt mistrivsel blandt sundhedsfaglige.

Martinus forudsagde allerede for mere end 70 år siden, at vi ville bygge så store hospitaler, at de næste ville udgøre hele byer. Det virker tankevækkende aktuelt i dag, hvor

hver region har sit eget nye supersygehus, og hvor det nye hospital i Aalborg ligefrem kaldes “Hospital-byen”.

Men presset på sundhedsvæsenet er også et tegn på noget dybere: en udvikling i mennesket. For det er jo ikke sundhedsvæsenet, der kan befri os fra sygdomme. Den egentlige forandring må komme inde fra os hver især - og handler om bevidsthed, livslove og indre tilstande. Samtidig er det vigtigt at understrege, at vi ikke skal føle os mindreværdige eller ikke-gode-nok, når vi bliver syge. For her i dyreriget kan vi slet ikke undgå at få sygdomme, men vi skal forstå sygdomme som karmisk læring.

Sygdom er derfor ikke blot en fjende, der skal bekæmpes, men et signal om ubalance i forhold til livets grundlæggende love - en ubalance i dette eller tidligere liv. Sygdom er ikke en straf, men en pædagogisk konsekvens. Den peger tilbage på livsloven: Du skal elske din næste som dig selv. Når denne balance forstyrres, kan det give sig udslag i lidelse. Sygdom bliver dermed en form for undervisning – noget vi skal forstå og lære af, ikke en fjende.

Men hvad er det så, der skaber denne ubalance? Her spiller tankerne en afgørende rolle. Ifølge Martinus er tanker ikke blot flygtige forestillinger, men energiformer. I Grand Kursus, stk. 31, skriver han netop: “Tanker er ikke noget ingenting”. Vi

lever i vores tanker, og de skaber et indre klima i os. Tanker præget af frygt, bekymring, vrede eller skyld kan skabe spænding og svækkelse i både psyke og krop. Omvendt kan tanker præget af tillid, forståelse og næstekærlighed virke opbyggende og styrkende.

Det er vigtigt at huske, at vi ikke bliver syge af én enkelt tanke. Men gentagne tankemønstre – det, vi kan kalde tankeklimaer – sætter sig over tid i nervesystem og organisme. Kroppen reagerer loyalt på vores indre liv.

For at forstå og arbejde med vores tanker må vi også forstå begæret – den indre drivkraft bag vores oplevelser. Vi tænker ofte på begær som førende til noget seksuelt, men begæret udtrykker den indre tiltrækning mod en bestemt oplevelse, fx en længsel, sult eller et ønske om en oplevelse.

Martinus beskriver to former for begær:

Begærledet vilje - hvor mennesket styres af sine impulser og ubevidste reaktioner. Begæret er ukontrolleret, man er sig selv nærmest og havner ofte i alskens lidelse. Her retfærdiggør tanken ofte begæret: fx "Jeg har ret til at være vred.", som kan føre til handling med hårde ord eller anden sårende adfærd.

Viljeledet begær – hvor mennesket er blevet mere intellektuelt og bevidst styrer sine impulser. Her standser man op og spørger: "Hvad skaber dette i min skæbne?" eller "Vil jeg så vrede eller forståelse?" Dermed bliver tanken et redskab til at forme en mere kærlig og bevidst handling.

Martinus giver os indsigt i, hvordan vi ubevidst kan gøre os selv syge – og hvordan vi gradvist kan støtte helbred ved at ændre vores forhold til tanker, følelser og livets oplevelser. Det er ikke spørgsmålet om hurtige løsninger, men om en bevidst udviklingsvej mod større indre balance og sundhed.

Inspireret af en sætning fra Grand Kursus, stk. 315 - "Mange ukontrollerede tanker går igennem hjernen, mange tanker er højst uhyggeligt" - kan vi øve os i at blive mere bevidste om, hvad vi lader fylde i vores sind, og hvad vi vælger at nære vores bevidsthed med.

Sundhed begynder indefra. Den vokser i takt med, at vi lærer at tænke, føle og handle i bedre overensstemmelse med livets love. Det handler ikke om hurtige løsninger, men om en gradvis indre varig udvikling, hvor vi kan sætte os som mål at udvikle et mere viljeledet begær - og derigennem skabe mere kærlige og bevidste handlinger.

Som støtte på vejen kan vi arbejde med nogle enkle, men virksomme fokus-områder:

- Bliv bevidst om dine tankemønstre og dit begær
- Samarbejd med kroppen – ikke imod den
- Øv næstekærlighed – også over for dig selv
- Bed om hjælp.

Afslutningsvis kan vi sige: Sundhed er ikke et spørgsmål om behandling – men om udvikling. Når vi begynder at se sygdom som en del af livets undervisning, ændrer vores forhold til den sig. Vi går fra kamp til samarbejde - fra modstand til indsigt.

""Den egoistiske tankeverden bliver også efterhånden den rene gift for mennesket, idet livsloven for samme væsen er den modsatte af dyrets, nemlig den: at enhver er sin næste nærmest, hvilket igen er det samme som, at man skal elske sin næste som sig selv.""

Sygdom og Helbredelse, kap. 5 "

„Ydmyghed“ er det eneste, der kan fritage jordmennesket fra, ligesom kejseren i H. C. Andersens eventyr, at gå rundt i bar skjorte og være til latter for hele folket, fordi han levede i indbildningen af at vandre rundt i verdens fineste klæder. Et bedre billede af hovmodets og forfængelighedens tomhed eller hulhed end dette guddommelige eventyr kan vel næppe tænkes. Den indbildte ophøjethed eller standshøjde, som hovmodets natur i sig selv er, kan ikke i længden holde stand overfor den absolutte virkelighed. Omgivelserne ligger jo ikke helt under for den samme indbildning, og skal nok før eller senere afsløre væsenets sande nøgenhed.

(Vejen til indvielse, 1953, kap. 19)

Logisk tænkning kræver øvelse

Af Jens Erik Johansen

Tegning af Vilhelm Pedersen, tegnet i 1848

En mentalitetsændring vil lidt efter lidt føre menneskeheden ind i helt andre livsbaner. Det vil ske gennem den individuelle udvikling, som fører til frigørelse fra flokkebevidstheden.

Hvordan handler man egentlig ud fra egen tænkning? Martinus beskriver, hvordan vi mennesker gradvist er ved at udvikle logisk tænkning gennem en stigende følelses- og intelligensevne, som optrænes med vores livserfaringer fra liv til liv gennem reinkarnation. Samtidigt vokser intuitionsevnen hos alle, hvilket gør os afklarede og dermed

uberørte af propaganda og manipulation. I denne artikel præsenteres udvalgte citater fra hans samlede værk *'Det Tredie Testamente'*, her kommer indledningsvist de første:

”Den ydre verden vil blive præget af den indre verden. Menneskene kan ikke manøvrere rigtigt i den fysiske verden, før end de har lært at beherske deres indre verden, deres tankeverden. Det er nødvendigt at lære, hvordan man skal ønske og derved, hvordan man skal tænke. Vi kan

ønske mange ting, men disse ting kan være med eller imod livets love.” (Tankens Magt 1975)

”Men mange jordmennesker er i vor tid ved at vokse ud af denne tilstand, de føler selv, at de ikke mere er på bølgelængde med mange af de former for skik og brug og vanetænkning, der dominerer det milieu, hvori de lever, og de prøver, ofte med stort besvær, at gøre sig fri af flokmentaliteten.”

”Men hvordan kan man da blive et selvstændigt tænkende og frigjort individ, der kan sætte sig ud over ”den offentlige mening” uden at havne i en eller anden åndelig bås af politisk, religiøs eller anden art? Det kan man kun ved at lære livets love at kende på en sådan måde, at man kan handle i overensstemmelse med dem.” (Frigørelse af flokbevidstheden 1951)

Den overordnede forklaring fra Martinus er, at menneskeheden befinder sig i en langvarig overgang fra dyr til menneske. Dyr er kendetegnede ved, at de går i flok – af gode grunde, da det giver det enkelte individ bedst beskyttelse. Men det indebærer også, at det er den stærkeste, der har magt og dermed ret. Alle andre i flokken må underlægge sig den stærkeste. Dette billede præger stadig i stor grad vores forskellige samfund på kloden, eksempelvis inden for forretningsverden, politik, militærmagt og religion. Men det er altså det, der ifølge Martinus nu er ved at ændre sig til, at retten får ret og livets love kommer til at gælde. Men det kræver, at mennesker kan tænke og handle selvstændigt. Den gamle verdenskultur kæmper nu desperat for overlevelse, mens en ny verdenskultur spirer kraftigt frem overalt på kloden:

”Bag alle disse omgrupperinger eksisterer en bestemt udviklingsplan, idet de grupper, sekter, foreninger eller partier, menneskene efterhånden bliver trætte af at have med at gøre, er domineret af flokmentaliteten og vanetænkningen, medens de, de søger over i eller søger at danne, almindeligvis er baseret på lidt større personlig frihed og selvstændig tænkning. Det er altså en gradvis frigørelse,

"Martinus advarer stilfærdigt om, at man kan forlede sig til at bygge en tro op om de evige love, som han har fremlagt i sit værk"

som finder sted, idet individet får sværere ved at indordne sig under partidisciplin, dogmer, ceremonier eller andre autoritære forordninger. Efterhånden ønsker det at stå helt frit, men vil opdage, at det er vanskeligt, ja, næsten umuligt i den verden, menneskene lever i i vor tid”

”Mennesket må leve i denne verden sammen med andre mennesker, de må vekselvirke og skabe livsbetingelser for hinanden. Det kan ikke ske uden love, vedtægter og forordninger, som de alle må underkaste sig. Men spørgsmålet er så: er de jordiske menneskers love, forordninger og vedtægter i overensstemmelse med livets love? De er for en meget stor del i overensstemmelse med dyrerigets love, med ”den stærkeres ret”. Noget menneskeligt gør sig dog også gældende, idet lov- og retsvæsenet netop har til opgave at sørge for, at de svage, d.v.s. fysisk eller økonomisk svage, i samfundet også kan få deres ret.” (Frigørelse af flokbevidstheden 1951)

Nysgerrighed i stedet for vanetænkning.

For magthavere, eksperter og prædikanter er det aktuelt en udfordring, at de ikke så entydigt, som i tidligere tider, kan hævde en eneret på forklaringer og samle en flok om sig. Den stigende spørgelyst og skepsis, som kendetegner det moderne udviklede menneske, er et tegn på en stor appetit for individet på at danne egen forståelse, frem for blot umiddelbart at adlyde ordrer eller overtage andres præsenterede sandheder. Det skaber forvirring og

uro i samfundet, men er frem for alt et sundhedstegn, da det viser, at den enkelte ønsker at tage eget ansvar for sin livsopfattelse. Martinus understreger, at det kræver mod at frigøre sig, da det er uvant for os hver især. Derfor er der heller ikke grund til at gå med selvbekymring over, at man ikke er helt så fri og uafhængig, som man kunne ønske sig:

”Den enkeltes kors er de besværligheder og lidelser, han eller hun må igennem, når de fjerner sig fra flokbevidsthedens nemme løsninger, selvhævdelse og vanetænkning. Når mennesket er begyndt at fjerne sig fra meget af det, der er skik og brug, vil det let komme til at føle, at det står ene med sine tanker og ønsker, men når det lærer de love og kræfter at kende, der ligger bag bønnens magt og forstår at bruge dem, vil det mærke, at det aldrig er ene, men at der står stærke åndelige kræfter bag den forvandling af jorden og menneskeheden, det nu er ved at blive en bevidst medarbejder i.” (Frigørelse af flokbevidstheden 1951)

”Tænk, hvor farligt det altså kan være, kun at eje ”Flokken”s Sind og Tanke, og hvor guddommeligt det til Gengæld uundgåeligt er at eje et Sind, der, uafhængigt af ”Flokken”s Mening, efter Evne tør opfylde ”Loven for Livet.” (Den hemmelige Magt bag Vaabnene 1944)

Intuitionens vækst

Det er opløftende, at menneskeheden nu er ved at forlade en tid med en væremåde, som Martinus benævner som lavintellektualitetens epoke. Mætheden af at leve på bekostning af

andre levende væsener, såsom medmennesker og dyr, skaber rum for, at intuitionsevnen kan vokse i os:

”Med længslen efter fred og aktiv næstekærlighed er jordmenneskene ved at komme på bølgelængde med rigtig menneskelig tænkning, som ikke blot er intellektuel, men også etisk og moralsk, hvilket vil sige, at de er ved at komme i kontakt med selve den guddommelige tænkning. Det er den form for tænkning, der opfylder alle lovene, det er højintellektualitet. I denne tankekombination spiller intuitionens energi en meget stor rolle. Intuitionen er den kraft, gennem hvilken verden bæres frem til viden.”

”At få intuitionen under sin viljes kontrol er det mål, de jordiske mennesker skal nå frem til for at blive et med guddommen. Endnu er det en energi, som de fleste kun sjældent er i kontakt med, kun glimtvis, når de er i en særlig lykkelig tilstand, men engang vil den blive permanent og hjælpe menneskene til at hæve sig over en primitiv tilværelse.” (Tankens Magt, 1975)

Øvelsen er det daglige liv.

Martinus advarer stilfærdigt om, at man kan forlede sig til at bygge en tro op om de evige love, som han har fremlagt i sit værk. Han opfordrer i stedet uophørligt læseren til i sit daglige livs færden og oplevelser at tænke og analysere selvstændigt. På den måde efterprøver man selv, om der kan findes genkendelse i de åndsvidenskabelige beskrivelser. Kun i så fald kan en teori blive til viden og blive et fundament at leve

sit liv på, hvilket de to udvalgte afsluttende citater her fremfører:

”Frigøre dem af hvad? Af alt det i deres forestillingsverden, der ikke er i overensstemmelse med sandheden, dvs. med livets evige love. Livet selv læser korrektur på menneskenes tanker og ideer gennem den proces, vi kalder skæbnen, og livet, der er det samme som Guddommen eller Forsynet, bruger det mest nærliggende redskab eller instrument til denne korrektur, og det er vor næste eller andre levende væsener. Hvis man binder andre, bliver man selv bundet. Giver man andre fri, bliver man selv fri. Hele tilværelsen er en stor kærlighedsproces, og det er min opgave at forsøge at vise Dem dette gennem mine analyser.”

”Jeg ønsker ikke, at De skal tro på mig og på, hvad jeg siger, men det kan få den allerstørste betydning for Dem, hvis De kan lære at forstå, hvordan jeg er kommet til disse sandheder gennem oplevelse af selve naturen og af selve livet.” (Frihed – frigjorthed og fred, 1968)

I denne artikel diskuteres spørgsmålet om, hvordan alt kan være "såre godt", når verden ser ud til at være fyldt af mørke og ondskab. Martinus løser elegant denne gåde ved at forene den tilsyneladende modsætning mellem godt og ondt i en højere enhed.

Godt og ondt findes, men alt er såre godt

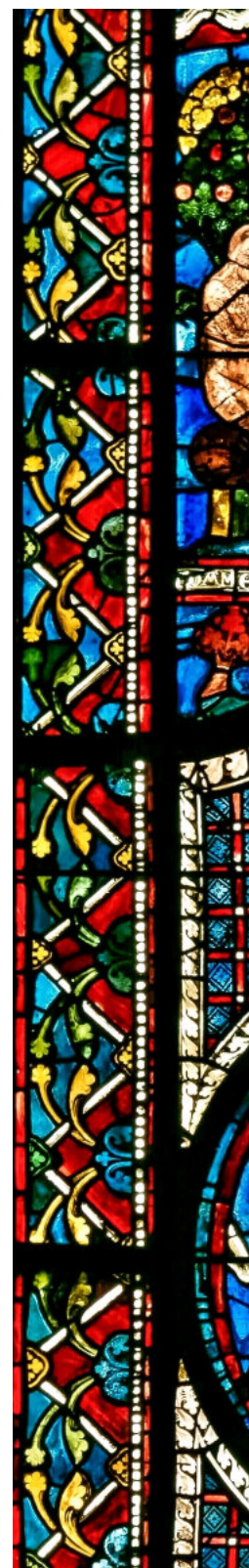
Af Ingemar Fridell

To skabelsesmyter i Det Gamle Testamente

Der er to skabelsesmyter i begyndelsen af Bibelen. Den første skabelsesmyte, som genfortælles i Bibelens allerførste kapitel, nævner menneskets skabelse: ...*"Lad os gøre Mennesker i vort Billede, saa de ligner os..."* Kapitlet afsluttes med ordene "Og Gud saa alt, hvad han havde gjort, og se, *det var saare godt*. Og det blev Aften, og det blev Morgen, sjette Dag." Martinus citerer ofte udtrykket "alt er saare godt." Men den bibelske sætning, han citerer allermest, er den om

skabelsen af mennesket 'i Guds Billede' (*Bibelen*, 1917).

Den anden skabelsesmyte, som følger umiddelbart efter den første, handler om skabelsen af Adam og Eva i Edens Have, og hvordan de bliver fristet til at spise af den "forbudte" frugt: ...*"Gud HERREN lod af Agerjorden fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue og gode til Føde, desuden Livets Træ, der stod midt i Haven, og Træet til Kundskab om godt og ondt."* [...] *"Men Gud HERREN bød Adam: 'Af alle Træer i Haven har du Lov at*

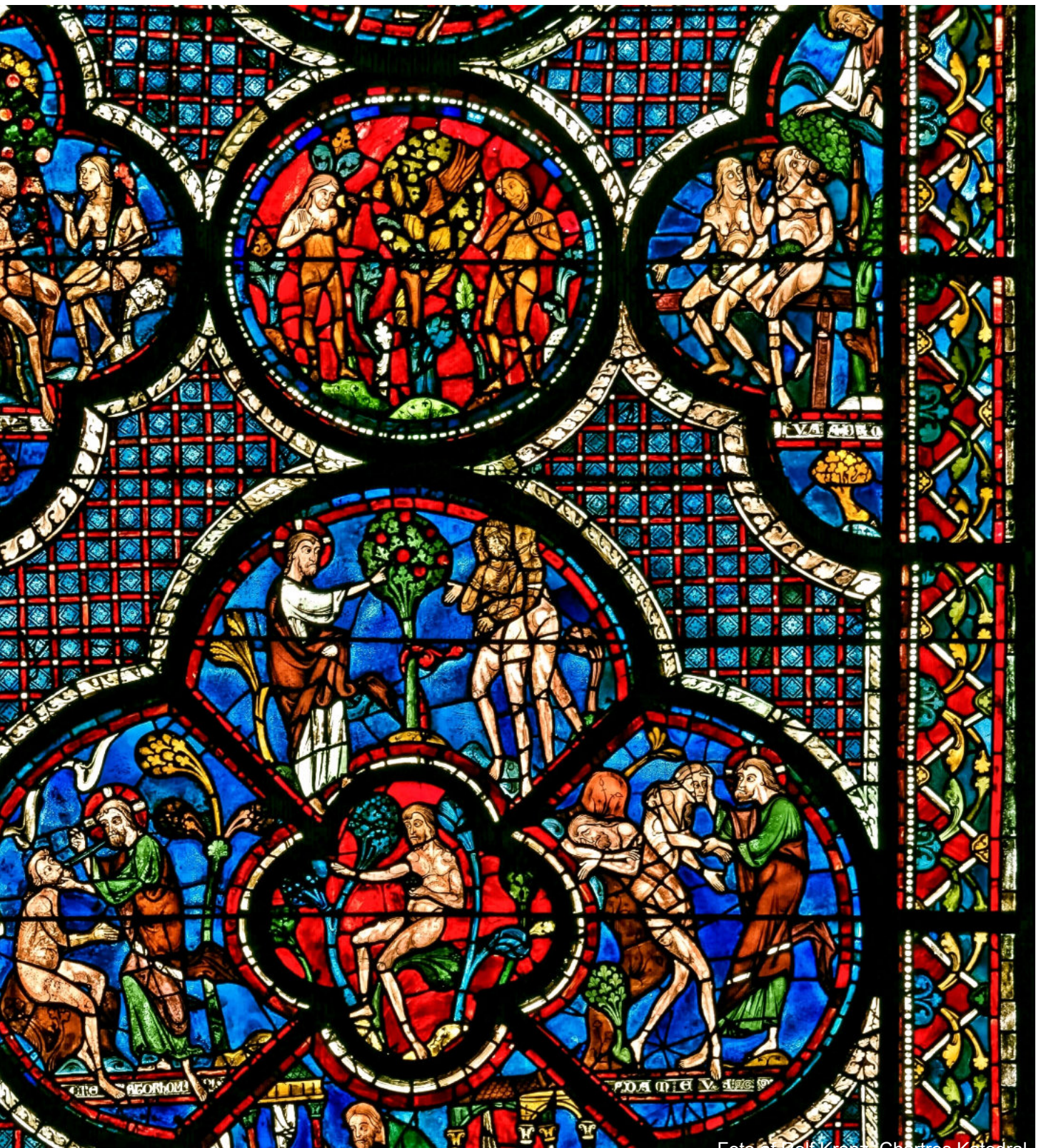

Foto: Getty Images, Christian Kitzel

spise, kun af Træet til Kundskab om godt og ondt maa du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du visselig dø!' Da sagde Slangen til Kvinden: 'I skal ingenlunde dø; men Gud ved, at naar I spiser deraf, aabnes eders øjne, saa I blive som Gud til at kende godt og ondt!' (*Bibelen*, 1917)."

I den første skabelsesberetning fremgår det altså, at "alt er saare godt", men i den anden forklarer "slangen", at dette at spise kundskabens frugter fører til, at man kan skelne mellem godt og ondt, ligesom Gud selv. Da "kundskabens træ" var "plantet" ved siden af "livets træ" (den kosmiske bevidsthed), var det tydeligvis meningen, at Adam og Eva skulle fristes til at "spise af dets frugter".

Ifølge Martinus er skabelsesberetningerne meget ældre end Bibelen. Da Bibelen blev nedskrevet, var man begyndt at indse, at mennesket langt fra kunne leve op til at repræsentere "Guds Billede". Man var begyndt at blive partiske mod mørket og beskrev derfor spisningen af den "forbudte" frugt som et fundamentalt "syndefald", der trak hele menneskeheden ned i mørket.

Mørke er "det ubehagelige gode"

Martinus omtaler "det onde" som det "ubehagelige gode" (se blandt andet *Det Evige Verdensbillede I*, symbol 13, stk. 13, s. 72!), og allerede i begyndelsen af *Livets Bog I*, stk. 19, s. 20, skriver han, at ... "Der hvor Uvidenhed fjernes, ophører det saakaldte "Onde" med at eksistere." Men når vi ser os omkring, kan ingen vel undgå at lægge mærke til, at der synes at florere meget ondskab i verden. Martinus taler desuden selv om "djævlbevidsthed" i blandt andet *Det Evige Verdensbillede III*, symbol 33, stk. 17, s. 251: ... "Da denne menneskets tilstand hverken

er dyrisk eller menneskelig, men udgør kulminationen af mørket, måtte vi udtrykke denne som 'djævlbevidsthed'." Findes der da noget ondt eller ej?

Det evige livs kontraster

Ifølge Martinus' værk *Det Tredie Testamente* har alle levende væsener evigt liv. Det evige liv er inddelt i vældige faser af skiftevis mørke og lys. Mørket er fremfor alt knyttet til den fysiske verden, mens lyset først og fremmest er knyttet til livets oplevelse i de åndelige verdener. Men det er en misforståelse at tro, at mørket er det samme som lidelse! Lidelse eksisterer kun i en tolvtedel af det evige liv, nemlig i overgangen mellem mørke og lys i slutningen af dyreriget og frem til "den store fødsel" af kosmisk bevidsthed. Dette markerer begyndelsen på den virkeligt lyse livsfase i de åndelige verdener. Mørket i den fysiske verden betyder kampen for tilværelsen, som lærer væsenet at overvinde modstand. Men dette resulterer i slitage, træthed og kroppens gradvise nedbrydning. Hvorfor må da mørket eksistere?

I det evige liv må der være "kontraster". Intet levende væsen kan udelukkende opleve lys i al evighed, for da ville der til sidst ikke fremtræde nogen detaljer. De intense oplevelser af lys i de højere eksistensplaner skaber i det lange løb en tiltagende mættelse og længsel efter *fornyelse*.

Man kan betragte spiralkredsløbet som en gigantisk enhed, der afsluttes i salighedsriget, hvilket på sin side markerer en overgang til et helt nyt kredsløb inden for det evige livs rammer. Intet kan forblive det samme i al evighed. Hvert kredsløb er en afsluttet enhed, hvorefter der følger en ny, endnu ikke oplevet

enhed. Det er som et kolossalt eventyr, der efterfølges af et helt nyt eventyr, eller som et gigantisk spændende drama, der efterfølges af et nyt drama.

Indholdet af den kosmiske bevidsthed i de åndelige verdener er fremfor alt baseret på erfaringer, som væsenet har tilegnet sig i den forudgående fysiske verden. Når det er tid til fra salighedsriget at træde ind i et nyt kredsløb, må væsenet lære at tænke på ny. I de højere verdener har der ikke været nogen modstand, og derfor er tænkeevnen blevet svækket og automatiseret trin for trin. Tænkeevnen kan kun udvikles ved at overvinde modstand i en fysisk verden. Den tidligere tænkeevne var blevet automatiseret og bliver da en førstehjælp i form af instinkt, men den nye verden, som væsenet møder i det begyndende kredsløb, kræver en helt ny tænkeevne. Væsenet møder omgivelser og begivenheder, der er nye og fuldstændig ukendte sammenlignet med oplevelserne i den forrige spiral. Hvis der ikke var nye oplevelser, ville det nye kredsløb blot være en gentagelse af noget gammelt og færdigudlevet. Spiral-kredsløbet garanterer spænding, afveksling og variation, hvilket igen giver mulighed for en livsoplevelse, der aldrig ophører. Ingen kan nå et punkt, hvor der ikke er noget nyt at opleve.

I den fysiske verden lærer vi at overvinde modstand

Den fysiske verden er således en betingelse for opbygningen af kosmisk bevidsthed med et nyt og tidligere uoplevet indhold. Da oplevelsen i den fysiske verden er baseret på kampen for tilværelsen og det evige livs mørke, forstår man, at mørket ikke blot er nødvendigt, men en ren velsignelse. Ellers ville livet

gå i stå. Væsenet har jo længtes efter at opleve kontrasten til det kulminerende lys i de åndelige verdener, og i den nye fysiske verden, som væsenet er begyndt at lære at kende, opleves en forstærket livsglæde og kampgejst med det formål at lære sig at beherske og overvinde den modstand, som livet her frembyder.

Men da de fleste mennesker i dag er begyndt at føle en tiltagende mættelse af mørket og kampen for tilværelsen, opleves dette mere eller mindre som lidelse. Menneskeheden er i større eller mindre grad begyndt at længes efter kærlighed og lys. Uden dette kan livet føles meningsløst og ikke værd at leve. Mørket fremstår derfor som "ondt" og noget, vi ønsker at komme væk fra. Men i denne proces er tænkeevnen også blevet enormt udviklet, hvilket man kan konstatere ved blot at se par århundreder tilbage i historien. Denne nyvundne tænkeevne har resulteret i kunst, videnskab, opfindelser og teknologi, der har gjort hverdagen lettere og gjort livet betydeligt mere behageligt sammenlignet med tidligere.

Livets direkte tale

Det er denne flere årtusinder lange proces, der symboliseres i Bibelens skabelsesberetning, at vi ved at spise af "kundskabens frugt" gradvist får vores øjne åbnet og kan se alt, som Gud selv oplever det. Vi forbedrer hele tiden evnen til at skelne mellem godt og ondt, rigtigt og forkert, sandt og falsk. Den nyhedsstrøm, som i dag overvælder mennesker fra alle sider, repræsenterer Guds personligt tilpassede tale til hvert enkelt individ: "Hvad mener du om dette? Hvordan reagerer du, og hvordan stiller dig du dig i forhold til det, der foregår rundt omkring? Hvordan tager du stilling, og hvordan

omsætter du dette i dit eget praktiske liv? Hvor går grænsen for dit eget ansvar, og hvad må du overlade til den fortløbende skabelsesproces, der styres og overvåges af Forsynet?"

At "alt er såre godt", betyder ifølge Martinus, at absolut alt i den sidste ende bliver til glæde og velsignelse for alle levende væsener uden undtagelse. Dette gælder uanset hvor meget mørke, lidelse og trængsler det har kostet individerne i den vældige omdannelsesproces, der leder frem til fuldkommenhed. Intet individ oplever mere mørke end et andet totalt set. I princippet går alle igennem det samme og når før eller siden til det samme slutmål. Dette modsiges ikke af, at det enkelte individs unikke livsvej i sine detaljer kan afvige fra andre væseners livsveje. Der findes ingen større kærlighed i tilværelsen, end at absolut alle uden undtagelse kommer til at opleve nøjagtigt den samme overdådighed af lys, lykke og kærlighed.

"At "alt er såre godt", betyder ifølge Martinus, at absolut alt i den sidste ende bliver til glæde og velsignelse for alle levende væsener uden undtagelse."

Vi skaber vores skæbne

Vi skaber selv vores liv; intet kan komme "udefra" (jf. symbol 16). Den "kosmiske kemi", som Martinus beskriver i sine kosmiske analyser, betyder, at hvert individ må finde den rette "opskrift" for hvert ønske, man ønsker at få opfyldt. Hver energi eller kosmisk "substans" følger ufejlbarligt sin særlige mission. Meningen er, at vi selv skal lære at styre de kosmiske substanser, men det ved vi ikke! Vi navigerer gennem livet og sidder selv ved "roret" og styrer vores livs "skude", men i blinde. Da er det en stor fordel for det første at blive bevidst om, at det er os selv, der styrer "skuden" og vores liv, og for det andet at erkende, at et "søkort" unægtelig ville lette "navigationen" i livet. Det indebærer at lære at tænke logisk, og den hjælp kan vi få ved at studere *Det Tredie Testamente*. Ved at etablere et personligt gudsforhold i form af bøn til Gud, understøttes den hjælp og støtte, som Forsynet tilbyder os på vores vandring fremad på livets stier.

Det evige og det timelige perspektiv

Alle livets processer følger en gradvis udvikling frem til deres endelige bestemmelse. Noget, der er i en byggefase, kan aldrig samtidig være færdigt. En bygning kan ikke stå fiks og færdig uden at blive bygget op trin for trin. At noget på et givet tidspunkt ikke har nået sit færdige stadium, er ikke ensbetydende med mørke. Mørket i verden i dag er den baggrund, hvorpå Gud maler det strålende "kunstværk", der skal repræsentere det fuldkomne menneske "i Guds billede".

Martinus advarer os mod at blande det evige, højeste perspektiv sammen med det timelige perspektiv, som vi oplever i vores hverdag. Det

"Når man betragter alt fra dette overordnede perspektiv, eksisterer der ganske vist "godt og ondt", men alt er alligevel "såre godt!"

kan være let at misforstå Martinus' analyser om, at "ingen kan lide uret, og ingen kan gøre uret": ... "*Han vil paaberaabe sig, at der intet "guddommeligt" og intet "djævelsk" er til. Ingen er "gode" og ingen er "onde", ingen er "skønne", og ingen er "uskønne" osv. Men han lancerer ikke desto mindre den Anskuelse, at "alt er saare godt", hvilken Anskuelse igen fjerner ham fra selve Bønnens Natur og Kraft. Derved taber han saaledes for en Tid den eneste eksisterende naturlige, mentale Indstilling og Træning af Bevidsthed, der skulle føre ham til den direkte personlige Kontakt med Guddommen, hvilket vil sige: Livet og Tilværelsen eller Oplevelsen af dette at være "eet med Faderen". Jo, "Tærskelens Vogtere" er her realistisk Virkelighed." [...] "Han er saaledes kommet i Berøring med Analyser, hvis virkelige Sandhed han slet ikke fatter, og hvilke Analyser derfor for ham kun bliver en slags Livsfilosofi, i Kraft af hvilken han i god tro foregøgler sig Ansvarsfrihed med Hensyn til sin ufærdige eller mindre kærlige Væremaade overfor sin Næste og Omgivelser med den Motivering, at "alt er saare godt", og at ingen, som før nævnt, "kan gøre eller lide Uret", og at Enhver er sin egen ulykkelige eller lykkelige Skæbnes Ophav (*Livets Bog IV*, stk. 1071, s. 1339-1340)."*

Alt bliver til slut til glæde og en velsignelse

I *Det Evige Verdensbillede III*, symbol 32, stk. 14 (s. 233), skriver Martinus, at ... "kærligheden er verdensaltets grundtone, og dette, at man skal elske Gud over alle ting og sin næste som sig selv, udgør den absolut eneste vej til lyset, til kosmisk bevidsthed, til den virkelige fundamentale selvoplevelse af selve Guddommen." [...] "Og det er dette

Symbol nr. 32. Det evige verdensbillede, De tolv grundfacitter eller livsmysteriets løsning den evige Guddom og de evige gudesønner.

familieskab med det allerhøjeste væsen, der gør det levende væsen til en virkelig gudesøn, der som mellemkosmisk væsen kan opleve og iagttage den evige Guddom både foroven og forneden, både inde i og uden for sig selv.” [...] “Da denne dets (*gudesønnens*, min anmærkning!) manifestations- eller skabevne således udelukkende er et resultat af dets oplevelse og iagttagelse af Guddommens manifestation eller skabelse, og denne skabelses slutfacitter absolut alle uden undtagelse er til glæde og velsignelse for levende væsener, eksisterer der således ingen som helst mulighed for, at tilblivelsen af det levende væsens manifestations-

eller skabevne og dermed dets væremåde ikke skal blive til glæde og velsignelse for levende væsener i sit slutfacit. Det er dette guddommelige slutfacit på skabelsen eller udviklingen af det levende væsens væremåde, der gør dette til 'mennesket i Guds billede efter hans lignelse'.”

Når man betragter alt fra dette overordnede perspektiv, eksisterer der ganske vist “godt og ondt”, men alt er alligevel “såre godt”! Det, der tilsyneladende er et modstridende paradoks, går op i en højere enhed. Hvis mørke og “det onde” IKKE eksisterede, ville alt ikke være “såre godt”! Det er således kun takket

være både mørke og lys, ondskab og godhed, at alt er “såre godt”! At mørket og “det onde” findes, er altså helt nødvendigt og viser sig til sidst som en velsignelse. Mørket er et lige så stort udtryk for guddommelig kærlighed som lyset og “det gode” i væsenets evige liv!

*Ingemar Fridell, Nyhamnsläge,
24. februar 2026
Oversat fra svensk af Jes Arbov*

Mulig behandling af det afsjælede legeme efter åndsvidenskaben

Af Bjarne
Rasmussen

I sin tid førte tidligere rådsmedlem, Aage Hvolby, mange samtaler med Martinus om emnet "Bisættelse"; og i 2004 udgav han sin artikel "Kødspisning" og "Bisættelse" - *mikrokosmisk nært beslægtede processer*"; en artikel hvori han indleder med, citat:

"Formålet med artiklen er at bidrage til forståelsen af Martinus' bøger "Den ideelle føde" og "Bisættelse",

med hovedvægten lagt på de mikrokosmiske ligheder mellem:

- *de forskellige former for bisættelse af mennesker, og*
- *kødspisning som bisættelsesmetode for dræbte dyr.*

Det er ikke hensigten her at plædere for en bestemt ernærings- eller bisættelsesform." citat slut.

Fra den nævnte artikel citerer jeg afsnit 17. "Naturlig nedbrydning af lig" samt afsnit 24. "Jordfæstelse":

17. Naturlig nedbrydning af lig

Om den naturlige nedbrydning af et lig har Martinus skrevet: "På samme måde som den naturlige død eller undergang for jordvæsenet eller vort makroindivid ikke på nogen måde kan afstedkomme nogen som helst form for unatur, såsom for tidlig død, lemlæstelse og lidelse, således vil vor egen naturlige død med tilhørende naturlige opløsning af vor efterladte fysiske organisme eller lig heller ikke kunne forårsage nogen som helst abnorm tilværelse for mikroindividerne i nævnte organisme eller lig. Disse væsener vil leve deres

liv uantastet heraf. Kun vil der altså ske dette, at de ved deres død ikke inkarnerer mere i den organisme, der er forladt af makrojeget. De mikroindivider, som beboede den levende organisme, uddør således efterhånden fra denne for at inkarnere i en anden levende organisme og giver derved plads for inkarnering af lavere og lavere livsformer i den døde organisme, hvis betingelser for organiske livsformer hurtigt degenererer og opløses. Det er denne del af opløsningen, vi er vant til at kalde "fornædelse". (B: 95).

Af dette citat fremgår, at Martinus ikke bruger ordet og begrebet "fornædelse" i streng biologisk forstand, hvor en af definitionerne lyder: "Fornædelse er nedbrydning af organiske stoffer, især proteiner, ved indvirkning af bakterier og andre organismer; foregår ofte i flere trin, bevirket af forskellige bakterier." Hvis begrebet "fornædelse" skal forstås i streng biologisk forstand betyder det i praksis, at mikro-væsenernes død og nedbrydning foregår som følge af, at de bliver dræbt, nedbrudt og fortæret af bakterier. Men Martinus giver jo netop udtryk for, at mikro-væsenene

lever deres liv naturligt til ende, og at det foregår uantastet af makrovæsenets død. Og så må der ikke være aktive bakterier til stede, for hvis der er det, vil der hele tiden være oprindelige eller nyinkarnerede mikrovæsener, der pludselig overfalder, dræbes, nedbrydes og fortæres af bakterierne. Mikrovæsenerne får så ikke mulighed for at dø naturligt af alderdom.

Martinus' specielle brug af begrebet "forrådelse" fremgår også af flere afsnit i "Den ideelle føde", hvor han bruger ordet som udtryk for nedbrydningsprocesserne i fordøjelseskanalen. Som eksempler kan nævnes:

"Men nu må man ikke tro, at denne fordøjelse gælder de små dræbte organismer; nej tværtimod, disse opløses på ganske naturlig måde som alle andre lig ved en forrådnelsesproces, - lig kan ikke "fordøjes"." (DIF: 24).

"Gennem forrådnelsesprocessen af A-livsenhedernes organismer frigøres de i disse indkapslede B-livsenheder." (DIF: 24).

"Men dette forandrer jo ikke kendsgerningen, at det alligevel er lig, der bliver spist, og at de livsenheder, der er levende og derfor udgør den sande næring for organismen, som før nævnt kun kan udløses eller frigøres ved disse ligs forrådnelse eller opløsning." (DIF: 24).

Hvad Martinus mener med, at "lig kan ikke fordøjes", synes umiddelbart svært at forstå.

Rent biologisk og biokemisk må man tværtimod konstatere, at fortærede lig faktisk fordøjes i den forstand, at de ved kødspisning nedbrydes i fordøjelseskanalen af de specifikt nødvendige fordøjelsesenzymmer. Så meningen med

Martinus' vending er muligvis enten, at A-livsenhederne ikke kan optages direkte fra fordøjelseskanalen til den indre organisme, eller at den del af føden, der ikke kan nedbrydes, ender som afføring, altså som ufordøjet materiale.

Et udsagn, som klart siger, at bakteriel "forrådelse" ikke er en naturlig og ideel proces, finder vi i Martinus' besvarelse af et spørgsmål (her benævnt "Spørgsmål-1"), hvor han bl.a. skriver:

"I en kommende højere fremtidskultur vil man derfor i kraft af den langt højere respekt for alt levende, man her har, lade ethvert lig "bisætte", hvilket vil sige: undergå en proces i kraft af hvilken stoffets liv får lov til at uddø på en naturlig måde. Ved en hermetisk isolation fra alt, hvad der kan frembringe forrådnelse, og ligeledes fra uheldig temperatur og brand, ja fra alt, hvad der kan frembringe en unaturlig opløsning, vil man skabe betingelser for, at stoffet eller liget kommer til at overgå fra sin animalske tilstand til den mineralske og først her blive hjulpet til opløsning ad kunstig vej."

Med begreberne "forrådelse" og "naturlig opløsning" (B: 95) mener Martinus formentlig, at det foregår naturligt forstået på den måde, at der ikke er tale om nogen form for udefra kommende biologisk indgriben, altså ingen indgriben fra nedbrydende dyr og bakterier. Eller sagt på en anden måde: Nedbrydningen foregår udelukkende ved indvirkningen af den indre organismes egne kræfter og mekanismer, specielt enzymernes aktivitet, en proces man fagligt betegner "autolyse". Et specielt eksempel på denne proces er den nedbrydning af døde fostre i livmoderen, der betegnes "maceration", og som er karakteriseret ved, at bakterier ikke medvirker, hvilket skyldes, at fostre

"Hvilken betydning har det for organismen eller legemet, om det efter døden bliver begravet eller brændt?"

foto af Himmel S, Unsplash

ikke har bakterier i deres fordøjelseskanal.

Denne opfattelse af begrebet "naturlig nedbrydning" er selvfølgelig ikke ensbetydende med, at der ved den ideelle form for bisættelse ikke skal foregå nogen form for menneskelig indgriben. Tværtimod! For at sikre den "naturlige nedbrydning" er man nødt til at gribe ind, hvilket jo er helt åbenbart. I et civiliseret samfund kan man ikke acceptere, at afdøde mennesker undergår samme form for naturlig nedbrydning som normalt i dyrenes verden.

Man kan selvfølgelig ikke tillade, at afdøde mennesker får lov til at henligge og nedbrydes på dødsstedet til de er helt nedbrudte! Dette skyldes ikke alene kravene til hygiejnen, men også hele samfundets opbygning og funktion. Man er nødt til at træffe en eller anden beslutning om ligets skæbne. Det skal skaffes af vejen på en eller anden måde. Man må foretage sig en eller anden "kunstig" proces, hvad enten det er ligbrænding, jordfæstelse, luftbegravelse, balsamering, mumificering eller noget helt andet. Og alle valg er på en måde mere eller mindre unaturlige. Det er ikke naturligt at brænde et lig. Det er heller ikke naturligt at anbringe det en trækasse, som derefter jordfæstes. Og det er selvfølgelig heller ikke naturligt at balsamere det. Alle valgmuligheder er processer, som ikke finder sted af sig selv, og hvor nogen må beslutte, hvordan det skal foregå. Enhver behandling af et lig er i virkeligheden unaturlig på samme måde som medicinsk eller kirurgisk behandling af en syg person.

"Hvad angår den almindelige begravelsesform vil den, selv om den i sin nuværende traditionelle form ikke kan siges helt at være hundrede procent i kontakt med den højeste moral og absolut naturlige handlemåde, være langt at foretrække frem for ligbrænding."

24. Jordfæstelse

Jordfæstelse har i århundreder været den almindeligste bisættelsesmetode i mange lande og religiøse samfund, fx i de fleste europæiske lande, og i praktisk talt alle muslimske og jødiske samfund. Faktisk har det i århundreder og helt op til begyndelsen af det tyvende århundrede været den eneste tilladte og anvendte metode i Danmark og mange andre lande.

Menneskers holdning til en bisættelsesmetode vil ret naturligt afhænge af, hvad der er kutyme i det samfund, man hører til. Og denne kutyme vil selvsagt være stærkt afhængig af de lokale forhold mht. kultur, religion, klima, geologi, tilgængelige begravelsespladser og hygiejnekrav. Det er derfor nærliggende at mene, at hvis det som i Danmark er kutyme at blive enten brændt eller jordfæstet, og hvis ligbrænding som anført i "Bisættelse" ikke er en ideel bisættelsesmetode, så må jordfæstelse vel være det. Dette synspunkt er helt overensstemmende med Martinus' svar på et spørgsmål, som vi her vil benævne "Spørgsmål-2":

"Når man udelukkende er henvist til enten almindelig begravelse eller ligbrænding, hvilken af de to opløsningsformer skal man da vælge?", hvor Martinus' skriftlige svar på spørgsmålet lyder: "Af disse to nævnte opløsningsformer vil den almindelige begravelse være det mindste onde og derfor at foretrække."

Et tilsvarende udsagn finder vi i "Bisættelse", hvor Martinus skriver: "Hvad angår den almindelige begravelsesform vil den, selv om den i sin nuværende traditionelle form ikke kan siges helt at være hundrede procent i kontakt med den højeste moral og absolut naturlige hand-

lemåde, være langt at foretrække frem for ligbrænding. Og af to uundgåelige onder må man vælge det mindste." (B: 172).

Det vil nok overraske mange mennesker, at Martinus også tog afstand fra jordfæstelse som værende en problemløs bisættelsesmetode. Det er antydnet i nævnte citat fra "Bisættelse" og fremgår helt klart af hans besvarelse af det spørgsmål, som vi her har benævnt "Spørgsmål-1":

"Hvilken betydning har det for organismen eller legemet, om det efter døden bliver begravet eller brændt?", hvor indledningen til Martinus' skriftlige svar på spørgsmålet lyder:

"Begge disse to former for tilintetgørelse af døde animalske organismer er højst ufuldkomne foreteelser; idet de begge udgør et attentat på selve livets kredsløb. De er kun interimistiske foranstaltninger; der udelukkende eksisterer i kraft af den moderne kulturs ufuldkommenhed eller kosmisk set endnu lave stadium".

Til disse skriftlige udsagn kan vi føje en række mundtlige, som Martinus er fremkommet med i årenes løb.

Den hurtige forrådnelsesproces betegner han som en "primitiv og ukultiveret proces, der er naturens løsning på lavere tilværelsesplaner". Og videre: "Hvis man ikke beskytter lig mod forrådnelse, kan man lige så godt begrave dem." - "I fremtidens kultursamfund kaster man ikke sit lig på lossepladsen." - "Forrådelse er fjendskab mod højere liv.". Han har også sagt, at forrådnelse må betegnes som krig, som en unaturlig ødelæggelsesproces, og som en slags koncentrationslejre. Endelig har han udtalt, at en forrådnelsesproces er det samme som en forstærket omskabelses- eller forandringspro-

ces, og at forrådnelse er udfoldelse af større drab end balsamering.

Supplerende kan her nævnes, at Martinus har udtalt, at "forrådelse giver også karma", et udsagn vi senere vil vende tilbage til.

Endnu et eksempel på et mundtligt martinusudsagn lyder: "Folk tænker; at vi må gerne slå dyrene ihjel. Vi må gerne slå vor mikroverden ihjel. Vi må gerne begrave vore lig og helst lade dem rådne op. Men det må man jo undskylde menneskene. Det er først nu, de skal til at lære alt dette."

Om nedbrydningen ved jordfæstelse ved man rent empirisk, at hastigheden afhænger stærkt af allehånde praktiske forhold såsom gravens dybde, jordens sammensætning, temperaturen, muligheden for luftadgang, luftens indhold af fugt og ilt, dødsårsagen, afdødes alder og vægt, samt kistens indretning og kvalitet. Som groft orienterende tal kan nævnes, at et lig er otte gange så længe om at gå i opløsning i jorden som i luften, og fire gange så længe som i vand. I begyndelsen vil forrådnelsen forløbe som en nærmest eksplosiv proces. Det vil den, fordi bakterierne formerer sig meget hurtigt, og fordi de hele tiden producerer nye mængder af enzymer, der nedbryder liget. Senere kan den fortsatte nedbrydning foregå så langsomt, at en normal grav først efter ca. 10 års forløb vil være mere eller mindre tom for organisk materiale. Først da vil det organiske stof være nedbrudt til småmolekyler, og først da vil kun skelettet og en del hud være tilbage som synlige rester.

Uanset om nedbrydningen sker ved indvirken af bakterier, insekter, orme, eller andre dyr, foregår den rent biokemisk ved de samme processer som fordøjelsesprocessen ved kødspisning, og er altså i sidste ende ensbetydende med en form for

bisættelse i bakterielle eller animalske væsener.

Ved den almindelige jordfæstelse gøres der normalt intet for at beskytte liget mod hurtig nedbrydning, og almindeligvis har ingen personer eller institutioner nogen som helst tilskyndelse til at forhale processen.

Konkluderende kan man sige, at forrådnelse ved jordfæstelse er en langsommere og mindre voldsomt forløbende form for drab end kødspisning og luftbegravelse.

Anmeldelse af samtalebogen: "Livets Eventyrlige Puslespil"

Af Pernille Bjerremose

Livets Eventyrlige Puslespil er en bog skrevet til børn og deres voksne, som gerne vil undersøge livets mysterier sammen.

I bogen møder vi det nysgerrige søskendepar Liva og Theo samt deres belæste bedstefar, der har et kæmpe bibliotek fyldt med kloge bøger. Vi møder også Stemmen – måske er det bedstefarens stemme, måske er det Martinus'. I hvert fald er det Martinus' betragtninger, der svarer på de videbegærlige børns spørgsmål. Samtidig fungerer bogen som en gennemgang af Martinus' symbol nr. 32, Livsmysteriets løsning. Symbolikken fremstilles som et puslespil med 12 brikker, der sættes ind i et hjul, efterhånden som vi bevæger os gennem spørgsmålene til de enkelte felter, som brikkerne kaldes i bogen.

Bogen indledes smukt med en præsentation af symbolet. Vi bliver bedt om at forestille os, at hele verden er ét stort levende væsen, og at dette væsens hjerte altid lyser kærligt. Herefter følger et forord til de voksne og et til barnet. Man kunne også kalde dem vejledninger til, hvordan bogen kan bruges som samtalebog, og hvordan man bedst bevæger sig gennem dens mange temaer. Jeg vil desuden anbefale, at den voksne læser hele bogen igennem først for at få det nødvendige overblik til at kunne guide børnene gennem livets eventyrlige puslespil.

Hele fortællingen lægger op til, at man tager puslespillet brik for brik – felt for felt. Bogen er bygget op som et eventyr med 12 afsnit, der med fordel kan læses som 12 samtaler.

Bagerst finder man en ordliste, som er nyttig for både børn og voksne.

Jeg er lidt i tvivl om, hvilken aldersgruppe bogen primært henvender sig til, men umiddelbart vil jeg vurdere, at den giver mest mening fra omkring 10-årsalderen. Abstraktionsniveauet er højt, men samtidig bliver de store tanker gjort

spil"

nærværende gennem små hverdagshistorier, som børn kan forstå. Flere af samtalerne munder ud i livets store spørgsmål – og nogle gange er det netop de store spørgsmål, der leder tilbage til noget helt konkret og genkendeligt.

Mejbritts vidunderlige illustrationer understøtter fortællingen på fineste

vis. Det gælder blandt andet scenen, hvor Theo og Liva sidder og smider sten i vandet og ser ringene brede sig. Illustrationen ledsager samtalen om årsag og virkning og leder videre til næste kapitel, hvor Stemmen siger:

“Alt, hvad I gør, sender ringe ud i livet. Nogle er små, andre store. Og alle begynder ét sted – hos jer selv.”

Det er en bog, man kan vende tilbage til igen og igen – måske netop på forskellige tidspunkter i livet.

Et andet sted siger Stemmen roligt:

“Ja, verdensaltet er selv en tænker – en skaber. Hver blomst, hvert dyr, hvert menneske, hver stjerne er født af en tanke. Alt følger love og regler. Ikke tilfældigt, men logisk.”

Hertil svarer Theo:

“Så verdensaltet er ligesom en kunstner, der aldrig bliver færdig ... men bare bliver ved med at finde på nye ting?”

Og Stemmen svarer varmt:

“Ja, det kan du godt sige. Og I er med til at skabe det værk – hver eneste dag.”

Det er et godt eksempel på det niveau, bogen filosoferer og samtaler på. Mejbritts sprog er farvestrålende og stimulerer fantasien, samtidig med at bogen gradvist bygger op til en større forståelse af de helt store eksistentielle begreber.

På et tidspunkt spørger Liva:

“Så Gud er ... alt?”

Det giver Stemmen hende ret i. Lidt senere forklarer Stemmen, at: “Vi er en del af det – ligesom det er en del af os.”

Og videre:

“Guddommen er ikke noget uden jer. Og I er ikke noget uden Guddommen. I er ét.”

Mod slutningen møder vi karmaloven og tanken om, at alt det, vi sender ud, vender tilbage til os igen. Det er vigtig livsvisdom, og derfor er det værdifuldt, at emnet allerede her bliver gjort til genstand for samtale og refleksion.

Det sidste kapitel hedder Alt er såre godt – Livets højeste syn, og det står som bogens naturlige kulmination. Her konkluderer Liva ud fra sine refleksioner, at:

“Vi aldrig er alene, for vi er alle dele af det samme store verdensalt.”

Det leder videre til bogens afslutning, hvor bedstefaren fortæller om dengang bedstemor døde. Han taler om reinkarnation og siger så smukt om aftensolen:

“Se, når solen går ned ét sted, står den op et andet. Sådan er livet også. Intet forsvinder – det forandrer sig bare.”

Det har været en skøn rejse gennem livets puslespil at læse Mejbritt Mikkalas bog. Livets Eventyrlige Puslespil kan varmt anbefales til både nysgerrige børn og voksne, som har lyst til sammen at undersøge de største spørgsmål i livet.

Anmeldelse af bogen: “Martinus’ Struktur”

Af Ejnar Hjorth

Denne bog, “Martinus’ Struktur” af Jes Arbov, er en meget grundig gennemgang af hvordan Martinus Instituts har varetaget eller forsømt at varetage de opgaver som Martinus bestemte at rådet skulle efter ham.

Det er en meget redelig og objektiv vurdering af situationen på Instituttet. Og det vises klart, at rådet, for tiden, er afsporet. Dette

skal jo ikke holdes skjult, men fortælles, ikke for at skade Martinus, men kun for at vise kendsgerninger. – Det er som om at rådsmedlemmerne har fået en “judasrolle”, ved at skulle forråde Martinus og vise hvordan man ikke skal gøre.

Bogen indeholder mange citater af Martinus, også fra hans udtalelser

på rådsmøderne. Til trods for at det er klar og logisk tale, så forstår det nuværende råd åbenbart slet ikke indholdet. Hvis man ikke er på bølgelængde med analyserne, så er det jo ikke nok at have intelligens og kunne læse ordene, som Martinus skriver:

“Den materialistiske videnskabsmand, der endnu ikke er

Martinus' Struktur

og hvordan den er blevet forvaltet

Jes Arbov

STRUKTUREN SKAL LAVES EFTER KOSMISKE ANALYSER.

- H 5. Denne sag er bygget op på kosmiske analyser, der er urokelige, og derefter skal strukturen laves.
- H 5. Strukturen må i sig selv være analyserne ..., der "dikterer". Og det må være den absolutte næstekærlighed.
- O 7. ... den overordnede, det er jo Livets Bog.
- O 5. Bestyrelsen har jo egentlig kun at lave tingene efter analyserne.
- L 2. ... sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis den benytter de gammeldags metoder. Den skal være sådan, at den er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser.
- H 5. Sagen må have ret altid ... jeg mener den skal have det. Det kan ikke nytte, at den har "ret", når den ikke har det. Men sådan skal vi lave det. Vi har jo analyserne.

DET PRIMÆRE.

- A 5. Vor sag er at opfylde Kærlighedsloven. Ikke at lave et eller andet materielt arbejde. Vort fag, vor livsgerning, vor mission er så vidt muligt at få os selv og andre til at tilgive hinanden og leve harmonisk sammen.
- A 7. Det skal jo passe med analyserne.
- A 7. Det er mennesker, der dyrker moral - ikke forretning.
- H 10. Der er ikke noget højere end alkerligheden og den må komme til syne i alle vore foretagender.
- O 7. Rådet er faktisk kun en vogter af alkerligheden. Man er en vogter af strukturen.

Kosmisk Information

derfor at Forsynet tillader at det sker nu. Og at vi må have tillid til, at Martinus Institut engang igen bliver sagens kerne og fundamentet for et rent Martinus Center, der jo vil få en verdenshistorisk betydning, efter den 3. verdenskrig.

Hvordan – og præcis hvornår det sker – står jo hen i det uvisse. Og vi må så "træde vande" indtil da.

Hvis der skulle nævnes en "negativ" kritik, kunne være at bogen er blevet så omfattende – hele 605 sider!

nået så langt frem i udviklingen, at han har en fremragende human evne eller er næstekærlig i en sådan grad, at hans intuitionsevne er aktiv, kan umuligt forstå det åndelige sprog, der åbenbares igennem alle de fysiske foreteelser. Derfor må han midlertidig være materialist og gudløs". DEV II, side 165.

Bogen indeholder ingen bebrejdelser eller intolerante bemærkninger mod nogen, men viser at rådet må befinde sig i en "fostertilstand" og derfor gør mange fejl.

Jes nævner, at heldigvis er Martinus stadig så ukendt, at der ikke er sket nogen stor skade, og det må være

Anmeldelse af bogen: ”Når kundalini vågner”

Af Peter Wraae

Det er ikke en nem tid vi lever i lige nu. Det virker som om, at der er sket mere de sidste godt hundrede år, end der er de sidste tusinde. At det er svært at følge med i denne forcerede udvikling, er ikke underligt, og at mange derfor søger ind i yoga og meditation for at finde fred og ro i tilværelsen, virker logisk og forståeligt. Nogle synes, at deres udvikling går for langsomt, så de

søger genveje til ”frelsen” ved at arbejde med teknikker, hvis formål er at give udøverne en glædesfyldt tilstand, som de ikke er i stand til at opnå på naturlig vis.

Vi er som mennesker forskellige, og nogle kan efter et helt liv med meditation fortælle, at det har bragt dem mere ro i tilværelsen. Andre får alvorlige negative konsekvenser af

de forskellige teknikker og opnår en kundalinirejsning, som i værste tilfælde kan være invaliderende.

Forfatteren skriver om sine egne erfaringer med en øvelse, han havde lært på et yogakursus, og som endte i en voldsom fysisk og psykisk ubehagelig situation. Han prøvede at gå til lægen, som han pludselig ikke kunne finde ud af hvor boede, og da

Denne bog er en sjælden og meget levende beretning fra en person, som deler ud af sine dystre erfaringer, som heldigvis, til sidst, endte godt.

Det er ikke alle, der kommer heldigt ud af at eksperimentere med sådanne teknikker. Martinus advarer om, at hvis man søger ”genveje” til højere udviklingstrin, så kan det have store negative konsekvenser, som det kan tage flere liv at komme sig over. Hvis vi lever livet med sund ernæring, motion, positiv tænkning og god søvn, så udvikler vi os naturligt imod harmoni og balance.

han endelig, ved hjælp, fandt frem, mødte han ingen forståelse for sin situation der. Han måtte erkende, at han var i en tilstand, som ingen forstod, og som han måtte klare helt alene. Han endte til sidst i et selvmordsforsøg, som ikke lykkedes.

Ved en langvarig indsats lykkedes det forfatteren at genvinde sin mentale og fysiske balance, og han har siden brugt sine erfaringer til at hjælpe andre, som er kommet i en lignende situation.

Om Den ny Verdenskultur

Kære læser

Formålet med artiklerne er først og fremmest, at de skal vække interesse for den nye verdenskultur ved at henvende sig bredt til det omgivende samfund, og dermed også til dem, som endnu ikke kender *Det Tredie Testamente* eller Martinus' analyser, som indeholder videnskaben om alkærligheden.

Ved tilrettelæggelsen må vi tage hensyn til økonomien og for hvert nummer overveje, hvor mange sider og artikler det kan indeholde, og hvor mange eksemplarer kan vi trykke.

Tidsskriftet er gratis og skal helst også findes i en papirudgave, så det kan ligge fremme på landets biblioteker, i studiegrupper, på vores mange årlige udstillinger og på udleveringsstederne (se listen bagerst i bladet).

Hvis du i Danmark vil modtage bladet med posten, skal du overføre 60 kr. via MobilePay: 227366.

Skal bladet sendes til udlandet, skal du overføre 100 kr. til Danske Bank – jf. oplysningerne her på siden under *bogholderi*.

Bladet bliver sendt som pakke, og du skal derfor *samtidig* sende en email til jan@langekaer.dk med oplysninger om:
Navn, adresse og mobilnummer.

Hvis du vil være med til at udbrede kendskabet til *Det Tredie Testamente* er du velkommen til at dele bladet med andre interesserede.

På forhånd tak til alle, som ønsker at virke til gavn for den ny humane verdenskultur.

BOGHOLDERI
Mobil: 2015 7811
MobilePay: 227366
Danske Bank reg. 3572,
Konto 3572030989
IBAN kontonummer:
DK6030003572030989
BIC (SWIFT-adresse):
DABADKKK

Kærlig hilsen
Den ny Verdenskultur
Jan Langekær

Kurser og konferencer 2026

SOMMERKURSUS PÅ AVNØ HØJSKOLE 2026

Intensivt ugekursus

Søndag den 21. juni til lørdag den 27. juni 2026

- Kurserne afholdes på **Avnø Højskole** Flyvervej 10, 4750 Lundby.
- Der er ingen kursusafgift. Kurserne finansieres ved frivillige bidrag.

Program og tilmelding

jan@langekaer.dk eller telefon 2015 7811.

Kursus er i **Martinus åndsvidenskab** og hans epokegørende værk *Det Tredie Testamente*.

Overnatning og forplejning

- 3.000 kr pr. person for dobbeltværelse
- 4.000 kr for enkeltværelse
- Eget telt/camping vogn 1.400 kr. pr. person, plus 50 kr. per person for campingstrøm.

EFTERÅRSKURSUS PÅ AVNØ HØJSKOLE 2026

Intensivt, udvidet weekendkursus

Torsdag den 12. til søndag den 15. november 2026

- Kurset afholdes på **Avnø Højskole** Flyvervej 10, 4750 Lundby.
- Der er ingen kursusafgift. Kurserne finansieres ved frivillige bidrag.

Program og tilmelding

jan@langekaer.dk eller telefon 2015 7811.

Kursus i **Martinus åndsvidenskab** og hans epokegørende værk *Det Tredie Testamente*.

Overnatning og forplejning

- 1.800 kr pr. person for dobbeltværelse
- 2.200 for enkeltværelse
- Eget telt/camping vogn 1.400 kr. pr. person, plus 50 kr. per person for campingstrøm.

Alle arrangementer er uden kursus- og foredragsgebyr og afholdes af LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Studiegrupper og uddelingssteder

I DANMARK, SVERIGE OG NORGE

Udleveringssted **U** Studiegruppe **S**

Allinge	3169 0191	U	S	Malaga, Spanien	+34 60329 5547	U	
Avnø	3698 1808	U		Nørre Alslev/Falster	3151 2434	U	
Ballerup	3151 2434	U	S	Odense	2138 2638	U	S
Bogø By	2329 7658	U	S	Oslo	+47 9882 8168	U	
Broager	2393 7838	U	S	Randers	2993 3085	U	S
Brøndby	2015 7811	U		Sindal, Nordjylland	2628 4040	U	
Dragør	3034 0713	U		Slagelse	5330 9707	U	S
Egersund	2030 0850	U	S	Sorø	4026 5675	U	
Esbjerg	3054 5065	U	S	Store Heddinge	2991 6930	U	S
Frederiksberg	2015 7811	U	S	Søborg	4022 2252	U	
Frederikssund	2126 1065	U	S	Thy	2013 2989	U	S
Gilleleje	6083 8008	U		Tommerup	2138 5380		S
Göteborg	+46 73677 9594	U	S	Torup	6075 8855	U	
Holmegaard, Sydsjælland	2081 6044	U		Valby	3672 1750	U	
Horsens	2236 0179	U		Vanløse	2087 6006	U	S
Jægerspris	3151 2434	U		Vejle	2992 9831	U	S
Klint, Nykøbing Sj.	2137 0455	U		Viborg	2036 5580	U	S
Kongens Lyngby	6070 7969	U	S	Vissenbjerg	2138 2638	U	
København	4040 2168	U		Aalborg	5339 9205	U	S
				Aarhus	4026 4094	U	S

Du kan desuden få *Den ny Verdenskultur*:

- På vores årlige helsemesser og udstillinger i Danmark.
- Ved selv at hente det på et af vores udleveringssteder.

Hjælp til oprettelse af studiegrupper og afholdelse af foredrag i *Det Tredie Testamente*

NYE AKTIVITETER

Hjælp til start af nye aktiviteter

Vores team af frivillige har stor erfaring med opstart af studiegrupper, afholdelse af udstillinger, foredrag, kurser og kan stille alt det nødvendige materiale til rådighed i form af bøger, symboler, studiemateriale og udstillingsdisplay, samt give råd og vejledning.

Henvendelse

LIVETS SKOLE i Martinus Åndsvidenskab
Vestre Gade 6A, Brøndbyøster
2605 Brøndby
Jan Langekær
Mobil: 2015 7811
livetsskole.info

Udstillinger 2026

Krop Sind Ånd Messe i Vejlbj-Risskov Hallen, , Aarhus, 2. – 4. oktober 2026

Frankfurter Buchmesse, 7. – 11. oktober 2026

Mystikkens Univers i Østerbrohuset i København, 30. oktober – 1. november 2026

Avnø Højskole, to permanente udstillinger udlånt af LIVETS SKOLE:

Det Evige Verdensbillede og Livets Eventyr

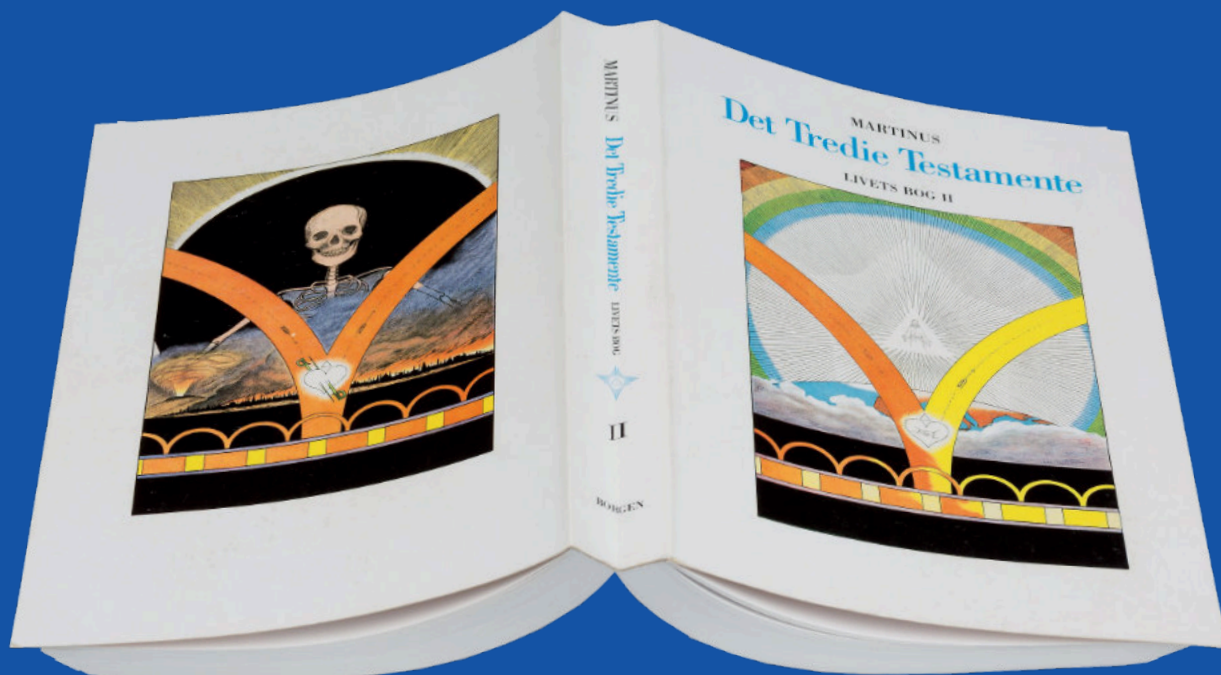
“ Mennesker, som føler sig tiltrukket af mine kosmiske analyser og føler trang til at studere det verdensbillede, jeg skildrer i mit hovedværk LIVETS BOG og andre bøger, gør det på grund af den indre bevægelse eller forvandling, der allerede er ved at ske i deres mentalitet. Hvis ikke De i Deres bevidsthed allerede besidder visse erfaringer, vil mit arbejde slet ikke have interesse for Dem. En indre organisk funktion må være til stede, og det er den funktion, man kalder næstekærlighed.

Martinus

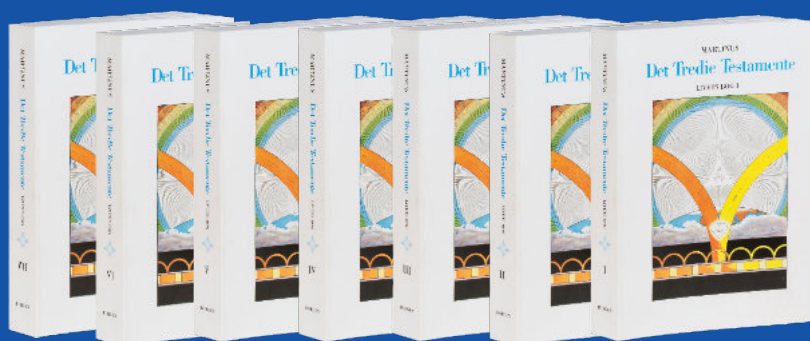
“Den mentale kursændring”, *Kosmos* 1972, nr. 21.

Det Tredie Testamente

Martinus åndsvidenskab

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse
Talsmanden den Hellige Ånd

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info